

BẢN TIN ULTREYA

Tháng 9, 2016

Chào Mừng Tân Cursillista Khóa 50 và 51

Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam, Giáo Phận San Jose, California

**PHONG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM
GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA**

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 5132

Email: hieutransj@gmail.com

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

CHỦ TỊCH PHONG TRÀO
Gioan Trần Hiếu
408-655-5331

CHA LINH HƯỚNG
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280

PHÓ CHỦ TỊCH PT
Matthew Phan Hoàng Vương
408-858-2412

THƯ KÝ
Teresa Nguyễn Chân Tú
408-667-0411

TRƯỜNG LÃNH ĐẠO
Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481

KHỐI HẬU
Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391

THỦ QUỸ
Maria Nguyễn Ngọc Dung
408-398-9932

ĐỒNG THỦ QUỸ
Victoria Lee Vicki
408-464-5457

KHỐI TIỀN
Gioan B. Nguyễn Nhật Tiến
408-515-2659

KHỐI BA NGÀY
Giuse Nguyễn Văn Tân
408-425-2696

KHỐI TRUYỀN THÔNG
Phêrô Nguyễn Châu Tuấn
408-386-2279

Ban Biên Tập Bản Tin Ultreya

- Đôminicô Nguyễn Lô
- Maria Nguyễn Thị Bạch Hường
- Jerome Nguyễn Việt Hải
- Maria Nguyễn Thị Bạch Tuyết
- Joseph Nguyễn Như Bá

Liên lạc gửi bài:

Email: banbientap.cursillo@gmail.com

Địa chỉ: 1207 Panoche Ave, San Jose, CA 95122

MỤC LỤC

Thư Cha Linh Hướng.....	1
Thư Văn Phòng Điều Hành	2
Chúa Sống Trong Tôi.....	3
Tâm Tình Tĩnh Huấn.....	5
Cảm Nghiệm Khóa Cursillo	6
Tạ ơn Thầy, Muôn Ngàn Đời Thầy Vẫn Trọn Tình Thương.....	7
Hãy Đến Mà Xem	8
Đến Với Nhau	10
Tin Ngài.....	11
Phát Triển Tình Bạn Trong Phong Trào Cursillo	12
Cùng Bạn Hồi Tâm	14
Vô Cảm - Một Căn Bệnh Quái Ác Của Thời Đại.....	15
Cảm Nghiệm Trước và Sau Khóa Ba Ngày	17
Lạy Chúa, Chúa Muốn Con Làm Gì.....	18
Palanca Cho Em	19
Bừng Lên Trong ơn Chúa.....	20
Xin Vàng, Con Theo Chúa.....	21
Tìm Chúa.....	22
Về Bên Nhau	25
Agape Tình Hiến Dâng	27
Trên Đường Về Quê.....	28
Rao Giảng Tin Mừng	29
Đến Với Anh Em Quan Con Người Đức Kitô	30
Danh Sách Khóa Cursillo Nam 50.....	31
Danh Sách Khóa Cursillo Nữ 51	32
Hình Ảnh Khóa Sinh Nam 50.....	33
Hình Ảnh Khóa Sinh Nữ 51	34
Hình Ảnh Decuria Khóa Nam 50	35
Hình Ảnh Decuria Khóa Nữ 51	39
Hình Ảnh Trợ Tá Khóa Nam 50	43
Hình Ảnh Trợ Tá Khóa Nữ 51	46
Danh Sách Niên Liễm, Ủng Hộ và Hỗ Trợ PT Quốc Gia	49
Hướng Dẫn Gia Nhập V-CURSILLO Group Email	50
Thư Mời Viết Bài Cho Bản Tin Ultreya	51
Hình Ảnh Khóa Tĩnh Huấn 2016.....	52

Thư Cha Linh Hưởng

Tháng 9, 2016

Chúc Mừng Tân Cursillistas Khóa 50 & 51 VNSJ

Quý anh chị Tân Cursillistas thân mến,

Lời đầu tiên, tôi mong muốn cùng tất cả các thành viên Phong Trào dâng lên Thầy Chí Thánh lời cảm tạ sâu xa tự đáy tâm hồn vì Người đã thương ban cho hai khóa Cursillo 50 và 51 VNSJ của chúng ta được hoàn thành một cách mỹ mãn. Cảm ơn Thầy đã dùng Khóa Cursillo mà giúp chúng ta đến gần và xác tín hơn vào tình yêu thương của Người.

Với quý anh chị Tân Cursillistas, tôi hân hoan chúc mừng vì qua khóa học quý anh chị đã thực hiện ba cuộc gặp gỡ: Gặp lại bản thân, gặp Thầy Chí Thánh, và gặp gỡ tha nhân. Tôi tin rằng các cuộc gặp gỡ này mang lại cho quý anh chị nhiều niềm vui và thúc đẩy sự canh tân cho cuộc sống ngày thứ tư của mình.

Phúc Âm Thánh Luca thuật chuyện người con hoang đàng: Sau khi đã tiêu hết gia sản thừa kế của mình, bị lâm vào cảnh cùng cực, anh đã hồi tâm, và quyết định trở về với cha. Kết thúc câu chuyện, chúng ta thấy người cha đã đối xử với anh như thế nào! Người đã ăn mừng vì coi anh như “đã chết nay sống lại, đã mất nay được tìm thấy” (Lc 15:11-32).

Với hình ảnh người cha nhân từ đó, cuộc sống ngày thứ tư mở ra cho chúng ta rất nhiều hy vọng. Thánh Augustino thành Hippo nói, “Không một thánh nhân nào không có quá khứ, và không một tội nhân nào không có tương lai!” Đặc biệt, trong Năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót, chúng ta càng xác tín hơn vào lòng thương vô bờ bến của Người, để mạnh dạn thực hiện cuộc trở về.

Tôi khuyến khích quý anh chị hãy nhiệt thành thi hành ba khía cạnh căn bản của cuộc sống người Kitô hữu, đó là sùng đạo, học đạo và hành đạo. Xin quý anh chị hãy tích cực tham gia vào đời sống phụng vụ của Giáo Hội, năng lãnh nhận các phép bí tích, tham dự các cuộc tĩnh tâm, không ngừng học đạo, cũng như nỗ lực đem ánh sáng Lời Chúa dẫn thân hoạt động trong các môi trường sống của mình. Đồng thời, để tiếp tục nuôi dưỡng ngọn lửa Khóa Ba Ngày, quý anh chị hãy siêng năng họp nhóm, đến với Ultreya và tham gia các sinh hoạt của PT.

Nhân dịp này, tôi cũng ước mong bày tỏ lòng biết ơn đến với quý cha, quý thầy, quý soeurs và tất cả quý anh chị Cursillistas đã sốt sắng cầu nguyện, hy sinh, làm Palancas cho hai khóa học. Cảm ơn quý thân nhân đã tạo điều kiện cho các tham dự viên yên tâm dự khóa. Đặc biệt, xin chân thành cảm ơn các trợ tá đã không quản ngại hy sinh thân hành phục vụ hai khóa học.

Nguyện cầu Thầy Chí Thánh ban nhiều ơn lành cho tất cả chúng ta.

Rất quý mến,
Linh Mục Andrew Nguyễn Vũ,
Linh Hưởng Phong Trào

THƯ VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH Chào Mừng Tân Cursillistas Khóa 50 & 51 Việt Nam San Jose

Chúc tụng Chúa! Chúc tụng Thầy Chí Thánh!

Trong tâm tình tạ ơn Thầy Chí Thánh, Phong Trào Cursillo Giáo Phận San Jose - Ngành Việt Nam hân hoan chúc mừng 106 anh chị Tân Cursillistas vừa hoàn thành cuộc hành trình Ba Ngày trong hai khóa 50 & 51 tại Camp St. Francis!

Với tình yêu dạt dào và vô vàn ơn sủng của Thầy Chí Thánh đã được cảm nhận, cùng với tác giả Thánh Vịnh, chúng ta cất lên lời cảm tạ:

*"Lạy Chúa, con hết lòng cảm tạ,
kể ra đây muôn việc lạ Chúa làm.
Mừng Ngài, con hân hoan nhảy múa,
đàn hát kính danh Ngài, lạy Đấng Tối Cao" (TV 9:2-3)*

Chúng ta cũng chân thành bày tỏ niềm cảm kích trước những lời cầu nguyện, sự hy sinh qua các Palancas của tất cả mọi người, đặc biệt của các trợ tá đã đích thân lên trại để giúp khóa.

Sách Tông Đồ Công Vụ thuật chuyện ông Saolô trên đường đi Đamát đã bị một luồng ánh sáng quật ngã, và đôi mắt bị mù. Trong ba ngày ba đêm ông đã không ăn không uống. Đến khi ngôn sứ Kha-na-ni-a đặt tay và cầu nguyện cho ông, mắt ông

được mở ra và lòng đầy Thánh Thần.

Saolô, lúc đó đổi tên thành Phaolô, đã trở nên một con người mới. Và khi được đổi mới, ngài hành động, hết sức tích cực và mạnh mẽ. Ngài làm chứng cho Thầy Chí Thánh, ra đi loan báo Tin Mừng, bất chấp hiểm nguy, roi đòn, tù tội, và đến mức phải đổ máu đào (Xem TĐCV 9).

Tâm gương nhiệt thành của ngài nhắc nhở chúng ta ra sức thực hành ba chân kiềng căn bản là *Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo*. Là Cursillistas, chúng ta cũng chúng ta cũng được khuyến khích tham gia đều đặn *Hội Nhóm* và tham dự *Đại Hội Ultreya*. Đây là các phương thức giúp gìn giữ ngọn lửa đã được thắp lên trong khóa. Ngoài ra, nếu muốn đào sâu đặc sủng Phong Trào Cursillo, xin mời quý anh chị đến sinh hoạt tại Trường Lãnh Đạo.

Sinh Hoạt Trường Lãnh Đạo tháng 9 được diễn ra vào Chúa Nhật, 18/9/2016, từ 7:00pm đến 9:30pm tại Trung Tâm Công Giáo, 2849 S. White Rd., San Jose, CA 95148.

Cầu xin dấu ấn của khóa học được gìn giữ lâu bền trong tâm hồn quý anh chị.

Thân ái,
Thay mặt Văn Phòng Điều Hành,
Gioan Trần Hiếu,
Chủ Tịch Phong Trào

“Chúa Sống Trong Tôi”

Đây là Chân Ngôn của P.T.Cursillo và của mỗi Cursillista

L.M.Joseph T.KỶ. PSS

Từ thượng cổ cho đến ngày nay, ngoài niềm TIN vào Một Vị Chủ Tế vạn vật, câu vấn nạn đặt ra mỗi khi xảy ra các cuộc tranh chấp giữa các Quốc gia, các giai cấp xã hội, hay giữa các cá nhân, chính là những câu hỏi : *Con Người là gì? Địa vị Con Người sống trong vũ trụ, thế giới này?* Tại sao ta phải tôn trọng Nhân Phẩm, Nhân Quyền của mỗi người, Nam cũng như Nữ? Tại sao các nước lớn không được uy hiếp, xâm chiếm các nước láng giềng nhỏ yếu? Có Luật lệ gì để bảo vệ cá nhân và quyền độc lập lãnh thổ của các quốc gia trên bàn cờ quốc tế? Nhân loại có thể sống “*an cư lạc nghiệp*”, trong một thế giới hỗn loạn, vô kỷ luật, được không?

Con Người không phải là con vật, vì ngoài Thể lý, Thân xác, cũng tương tự như con vật, như ăn uống, tiêu hóa, sinh sản, đau yếu, chết..., Con Người “*LINH U VẠN VẬT*” vì có *Trí khôn* biết suy nghĩ; có *Tình cảm*, thất tình (hỉ, nộ, ái, cụ, ái, ố, dục, vui, giận, đau, sợ, yêu, ghét, muốn), và nhất là có đời sống *Siêu nhiên, Tinh thần, Thiên Liêng*, tức là có Linh Hồn bất tử.

Bởi vậy, Con Người hơn hẳn con vật, vì có đời sống biết phân biệt lành/dữ, tốt/xấu, tức là đời sống luân lý, theo lương tâm, lương tri

mà trời đã phú bẩm cho mỗi người từ khi sinh ra, lớn lên, để phân biệt điều thiện ác. Điều Tốt thì theo, điều xấu thì xa lánh.

Theo cổ nhân: mọi người sinh ra, được trời ban cho một Lương Tâm trong lành, hướng về việc thiện hảo như Thánh hiền đã dạy:

“Nhân chi sơ, Tính bản Thiện”

Sở dĩ, Lương Tâm con Người trở nên xấu, một phần vì ảnh hưởng của các gương xấu của xã hội, của hoàn cảnh sinh sống. Theo Giáo Lý của Hội Thánh, bản tính nhân loại ra hư hỏng vì ác quả của Tội Tổ Tông truyền lại.

“Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng”

Do đó, bổn phận của các bậc phụ huynh và của mỗi cá nhân là cố gắng gìn giữ Lương Tâm trong sáng, tức là cái đức tốt trời ban cho, không để dục vọng quấy động, làm mờ ám, vẩn đục, không còn có thể nhận ra chân lý. Phương pháp giáo dục, rèn luyện Nhân Cách của người xưa có câu:

“Đại Học chi Đạo, tại minh Minh Đức, tại thân Dân, tại chỉ ư CHÍ THIẾN”

Việc học hành, cần đào luyện cho Đức Tính Tốt tức Lương Tâm do Trời phú bẩm cho, mỗi ngày thêm sáng láng, biết yêu thương người thân cận, và cố gắng vươn tới bậc Thiện Toàn.

Trong xã hội ngày nay, vì ảnh hưởng xấu của trào lưu tư tưởng duy vật vô thần, khoa học duy lý... thế hệ trẻ không còn tuân giữ những mệnh lệnh về luân lý có giá trị phổ quát, khách quan, tuyệt đối, cho bất cứ ai, bất cứ ở đâu, bất cứ ở thời đại nào.

Một trong những nguyên nhân làm sai lạc Lương Tâm của Nhân Loại là tà thuyết duy vật, vô thần, không tin Nhân loại có Hồn thiêng bất tử, chết là hết, như câu nói: “chó chết, hết chuyện”, không có thưởng phạt sau khi chết. Họ chỉ sợ cảnh sát bắt bỏ tù. Mỗi cá nhân tự do định đoạt mọi hành vi luân lý, vì các Luật Luân Lý như

10 Giới Răn của Chúa không có giá trị Tuyệt đối, chỉ là Tương đối mà thôi, tùy thuộc vào hoàn cảnh của mỗi cá nhân, tùy phán đoán của mỗi cá nhân định đoạt.

Ví dụ: Điều Răn thứ 5: chớ giết người. đây là Mệnh lệnh Tuyệt đối, vì xét về bản thể của hành vi “giết một Người”, từ còn là bào thai hay đã sinh ra rồi, tàng tật, già yếu... luôn là một tội ác. Hoàn cảnh bên ngoài như sự lầm lẫn, vô ý, điên khùng, mất trí vì giận dữ... chỉ có thể giảm bớt một phần trách nhiệm của cá nhân nhưng không thể biến đổi được bản thể của tội ác.

Cần huấn luyện lương tâm trung thực, ngay thẳng, trong sáng, không bị các tà thuyết vật chất, vô thần, tự do phóng đảng của thời đại làm mờ ám nền Đạo Lý của Hội Thánh, và phế bỏ những điều thiện hảo trong truyền thống văn hóa của Dân Tộc. Mục đích của cuốn Sách là giúp đào tạo một Lương Tâm ngay chính biết phân biệt điều thiện/ác.

Cần bàn luận, học hỏi những Lễ Luật của Chúa, để mọi người Tín Hữu mang danh Chúa Cứu Thế, như “men trong bột”, như “ánh sáng thế gian”, chiếu soi vào mọi cơ chế của xã hội. Nhân loại muốn được hoà bình, thịnh vượng, phải tuân theo những Giáo huấn trong “Kinh 10 Điều Răn”, “Phúc Thật 8 Mối”, và sửa đổi các tính xấu “7 mối tội đầu”

Mọi người tín hữu, cần tập các

Nhân Đức trong đời sống thường nhật như: Công bằng, Khôn Ngoan, Tiết độ, Tiết dục, Can đảm. Công cuộc luyện tập 3 Nhân Đức quan trọng nhất: Tin, Cậy, Mến rất cần thiết, đặc biệt Đức Bác Ái: mến Chúa, yêu người.

- Khuyến khích các Tín hữu lãnh nhận các ân sủng của Chúa trong Đời Sống Thiêng liêng, Siêu nhiên. Ân huệ của Chúa Thánh Linh thông ban sức mạnh thiêng liêng chống lại các cơn cám dỗ, vì loài người yếu đuối rất dễ sa ngã phạm tội.

- Muốn được Ân Sủng của Chúa, người tín hữu phải lãnh nhận các Bí TÍCH hay NHIỆM TÍCH, như máng thông banƠn Chúa.

“Phép Bí Tích là gì? Mỗi Bí -Tích do Chúa thiết lập, gồm hai phần: Dấu tích bề ngoài, và phần Bí mật, Nhiệm màu là banƠn Thánh sủng. Ví dụ: Trong Bí-Tích Rửa Tội, phần hữu hình như Nước và Lời đọc: Tôi Rửa (Maria, Phêrô) Nhân Danh Cha và Con và Thánh Thần, và phần Bí Mật, một cách Màu Nhiệm, (vô hình),Ơn Thánh Chúa xóa rửa hết mọi tội, tội Tổ Tông Truyền và tội riêng đã phạm.

Trong 7 Phép Bí Tích, Phép Rửa Tội là cần thiết nhất, để ta sạch tội Tổ Tông truyền và được làm con Chúa. Phép Thêm Sức giúp ta lãnh nhậnƠn của Chúa Thánh Thần, để can đảm, kiên trì giữ Đạo Thánh; Phép Thánh Thể là Bí Tích Trọng Nhất, vì ta được rước Mình và Máu Thánh Chúa như Lương Thực Thiêng Liêng; Bí Tích

Hòa giải để xin Chúa tha tội qua trung gian của vị Linh Mục thay quyền Hội Thánh; Bí Tích Hôn Phối banƠn đặc biệt cho đôi Nam-Nữ kết bạn nên vợ-chồng để sinh con cháu và yêu thương, giúp đỡ lẫn nhau; Phép Truyền Chức Thánh cho các Giám Mục, Linh Mục, Phó tế để tiếp tục rao giảng Phúc Âm, và công việc mục vụ của các Thánh Tông Đồ coi sóc đoàn chiên Chúa; Phép Xức Dầu Bệnh nhân để xin Chúa tha tội và banƠn bền đỗ chịu đau khổ trong giờ hấp hối, lâm chung.

Nói tóm lại, Con NGƯỜI là một tạo vật kỳ diệu do Chúa dựng nên có xác và hồn. Đời sống thể lý, sinh lý... theo những định luật tinh vi giúp cho thân xác phát triển, khoẻ mạnh, khi đau yếu có thuốc chữa bệnh. Về phần Hồn, con người có trí khôn, và tình cảm cũng cầnƠn Thánh để sống kết hiệp với Chúa đời này và đời sau vô cùng. Đời sống con Người ở trần gian này thật ngắn ngủi, chóng qua mau hết. Sức khoẻ, nhan sắc, giàu sang quyền thế, danh vọng đều là hư ảo.

Do đó, ngay từ đời nay, bao lâu Chúa cho ta còn sống, hãy cố gắng thi hành Thánh Ý Chúa, bằng cách tuân giữ các Giới Răn, siêng năng chịu các Bí tích để xinƠn Chúa giúp sức chiến đấu với các tội ác, nhất là tăng thêm Đức Bác Ái là lòng mến Chúa, yêu Người, hy vọng được Hưởng Tôn Nhan Chúa đời đời.

Tâm Tình Tĩnh Huấn

LM Thạch Linh Nguyễn Đình Đệ

**Đặc Sủng Tĩnh Huấn Chúa ban trao
 Nhận lãnh Hồng ân hãy truyền rao
 Nguồn Ôn cứu độ cho nhân thế
 Sức sống tuôn đổ luôn dạt dào.**

**Thiên Chúa ta tôn thờ muôn năm
 Người là Tình yêu đã trời trăng
 Thầy Chí Thánh dậy luôn thành tín
 Mến Chúa yêu người trọn giới răn.**

**Tham dự tĩnh huấn cùng một nhà
 Thể hiện ý Chúa tình Mẹ Cha
 Tình Thầy Chí Thánh Lý tưởng sống
 Công dân Thiên quốc Ôn thái hòa.**

**Hành Trình Phục Vụ không quản chi
 Vui buồn chia sẻ luôn khắc ghi
 Tâm tình cảm nghiệm thật sâu sắc
 Tĩnh huấn Cầu nguyện đem thực thi .**

**Sứ mạng Truyền giáo cho mọi người
 Gương lành thánh đức Ôn Chúa Trời
 Ban cho nhân loại biết cách sống
 “Tám Mối Phúc Thật” tình tuyệt vời.**

**Hãy loan báo Hiến Chương Nước Trời
 Gương lành thánh đức luôn sáng ngời
 Hoạt động thực thi tình bác ái
 Cùng chung liên kết tình Chúa người..**

**Tham dự viên sống tình tuyệt vời
 Nhắc nhớ tín hữu sống Ôn Trời
 Tuân hành Mệnh lệnh Thầy Chí Thánh
 Thiên Chúa gia nghiệp sống muôn đời.**

**Thầy Chí Thánh dọn chỗ chúng ta
 Qua đời tạm về cùng Chúa Cha
 Người là Đường-Chân lý-Sự Sống
 Ôn Phúc Phục sinh luôn an hòa.**

Cảm nghiệm khóa Cursillo

Gioan Trần Hiếu

Vào tháng Sáu năm 1992, một ông bạn lớn tuổi giới thiệu tôi tham dự Khóa Ba Ngày tại Camp St. Francis do Phong Trào Cursillo Việt Nam San Jose tổ chức. Ông chẳng nói gì nhiều, "Chú đi đi, khóa học hợp với chú đó!"

Thế rồi gần đến ngày khai khóa, tôi nói với bác, "Bác rồi bác ơi, chắc để khi khác!" Dường như ông chẳng có phản ứng gì, nhưng vài người khác trong PT nói với tôi, "Nghe nói anh đi dự khóa Cursillo?" Ừ, té ra mình đi dự tình tâm mà có người lưu ý vậy à? Vậy là tôi cố sắp xếp lên đường.

Trong khóa học, tôi nghiêm túc tham dự nhưng đến ngày thứ ba của khóa, thấy cũng chẳng có chuyển biến gì. Với các diễn tiến việc tổ chức có vẻ công phu, tôi tò mò tự hỏi, "Đề coi họ có còn cái gì nữa đây?" Nhưng đến khi dự lễ sáng Chúa Nhật thì có còn gì đặc biệt nữa đâu!

Thực ra, tôi được đánh động một cách nhẹ nhàng, tiệm tiến. Trong thánh lễ Chúa Nhật, tôi thấy nhớ da diết đứa con và người vợ hiền ở nhà, và miên man nhớ đến ba mẹ, bà mẹ vợ, nhớ những người thân yêu và các bạn hữu của mình. Hình ảnh và các cử chỉ ưu ái của họ dành cho tôi hiện lên trong trí. Tình yêu của Chúa đối với tôi được thể hiện qua những con người đó.

Trước khi dự khóa, tôi nghĩ mình là người đàng hoàng, giữ đạo tử tế, cũng như không bằng quang trước các vấn đề xã hội, thế thì có gì để phải bận tâm! Nhưng khóa học đã khai sáng cho tôi nhiều điều. Đặc biệt, phương pháp **hội nhóm nhỏ** là

điều tôi tâm đắc hơn cả. Tôi làm việc trong ngành 'Công Tác Xã Hội' và biết phương pháp này được ứng dụng trong các nhóm hỗ trợ rất hiệu quả, nên tôi tin nó cũng hiệu quả cho đời sống đạo của mình. Từ đó, tôi thay đổi thái độ trong việc cầu nguyện, tham dự thánh lễ, cũng như trong các quan hệ cuộc sống. Tôi ý thức hơn việc học đạo, nhất là đọc Kinh Thánh và tìm tòi lễ đạo.

Có thể nói, cuộc đời tôi thay đổi, nhờ Cursillo.

Hai năm sau, nhà tôi cũng dự Khóa Ba Ngày và khi trở về, đã biểu lộ lòng yêu thích Cursillo một cách đặc biệt. Thế là tôi lại có thêm sự hỗ trợ và thúc đẩy, không những giúp mình kiên trì với Cursillo, mà còn giúp mình thêm hăng say phấn khởi. Tôi tham gia hội nhóm không ngưng nghỉ, và đều đặn đến với Ultreya và các sinh hoạt của phong trào.

Những năm gần đây, anh chị em trong PT tín nhiệm cắt cử tôi phụ trách công việc trong VPDH, và tôi sẵn lòng đảm nhận. Tôi nghĩ rằng Chúa đã chọn tôi, một người bé mọn, qua anh chị em, để làm một số công tác, trong một thời hạn nào

đó, và tôi không thể chối từ. Thực ra, làm việc cho Chúa quả là nguồn vui, vì tôi không những được anh em nâng đỡ khích lệ mà còn thấy mình được ơn cải hóa mỗi ngày.

Tôi nghiệm ra tất cả đều là ơn Chúa và ơn đó Ngài đã định sẵn cho tôi từ lâu rồi, như lời Thánh Phaolô, "*Nghe li đã cMu đY và kêu gọi chúng ta vào dân thánh của Người, không phải vì công kia việc nọ chúng ta đã làm, nhưng là do kế hoạch và ân sủng của Người. Ân sủng đó, Người đã ban cho chúng ta từ muôn thuở trong Đức Giêsu Kitô*" (2Tim 1:9).

Vâng, cuộc gặp gỡ Thầy Chí Thánh trên đường đi Đa-mát đã thay đổi cuộc sống của thánh Phaolô. Đâu phải ngài hoán cải từ cuộc sống hư hỏng đến thánh thiện, nhưng ngài đã đi từ cuộc đời lầm lạc đến đời sống chân thực. Khi thi hành các lễ nghi và tập tục tôn giáo của Cựu Ước, ngài đâu làm gì sai? Nhưng khi gặp Thầy, ngài trở thành "dân thánh", thành con người mới, nhờ ân sủng được ban cho "từ muôn thuở". Ở khía cạnh này, tôi thấy mình gần gũi với ngài. Tôi cảm nhận ơn Chúa từ khóa Cursillo. Nếu không dự khóa, có lẽ thái độ sống đạo của tôi cũng là thái độ của con người "Cựu Ước".

Khóa Ba Ngày, vì vậy, đối với tôi là một kinh nghiệm đầy cảm động, lưu lại một dấu ấn không phai, chi phối suốt cuộc sống ngày thứ tư của mình. Khi dần thân vào đời sống phụng vụ của giáo hội, và đồng hành với các sinh hoạt của phong trào, tôi thấy ngọn lửa khóa học vẫn âm ỉ trong con tim của mình.

Tạ ơn Thầy, Muôn Ngàn Đời Thầy Vẫn Trọn Tình Thương

*Giuse Âu Thanh Hùng
Khóa 38 San Jose*

Tạ ơn Thầy Chí Thánh đã chọn con, cho con được gia nhập vào đại gia đình Cursillo.

Từ ngày được gia nhập vào phong trào Cursillo qua Khóa 38 VSJ, em đã nhận lãnh hồng ân bao la của Thầy Chí Thánh qua sự hy sinh và yêu thương của các cha Linh Hướng và các anh chị Trợ Tá. Kể từ đó tình yêu tha nhân và tinh thần Cursillo đã chiếm lĩnh tâm hồn em. Em đã thay đổi, trong em hiện hữu một ngọn lửa yêu thương tha nhân và cảm nghiệm được sự yêu thương trong tinh thần phục vụ.

Năm nào cũng vậy, em trông ngóng ngày trở về Camp St. Francis để được làm trợ tá và hâm nóng lại ngọn lửa ngày thứ tư đang nguội dần trong em, để được Thầy Chí Thánh nâng đỡ, yêu thương tiếp thêm dầu Hồng Ân cho ngọn lửa trong em được bùng cháy trở lại.

“Đến hẹn lại lên” là câu nói vui của em thường dùng cho mỗi dịp có khóa Cursillo. Em luôn chờ đợi, rồi ngày khai mạc Khóa Tỉnh Huấn đã đến, 25/06/2016. Em vui

mừng đến tham dự ngày khai khóa Tỉnh Huấn để chuẩn bị cho hai khóa Cursillo ngành Việt Nam San Jose 50 và 51. Vậy là em lại được gặp lại các cha linh hướng và các anh chị trợ tá thân thương như nguồn năng lượng cho em đi tới.

Tám tuần Tỉnh Huấn trôi qua thật nhanh. Chúng em đã chuẩn bị đầy đủ hành trang và sẵn sàng cho hai khóa học 50 và 51 bắt đầu từ ngày 18/08/2016. Thật là hạnh phúc biết bao khi được trở lại Camp St. Francis làm trợ tá Để tìm lại cảm giác Khóa Ba Ngày trên núi, được sống với Thầy Chí Thánh năm nào. Một cảm giác mà không thể tả được bằng lời, một cảm giác êm đềm nhẹ nhàng của những ngày mà không thể tìm thấy ở bất cứ nơi đâu.

Khi đi tham dự Khóa Ba Ngày em đã được Thầy Chí Thánh yêu thương vỗ về. Em đã cảm nghiệm một tình yêu thương nồng ấm tại Camp St. Francis này. Em hạnh phúc vì được tìm lại chính mình qua đôi mắt yêu thương dịu hiền của Thầy trong suốt khóa học với

các Rollos, các buổi cầu Thánh Thể, các anh em khóa sinh và tinh thần phục vụ của các anh trợ tá.

Mỗi lần đi trợ tá, em lại có cảm nghiệm khác, em hạnh phúc khi gặp Thầy Chí Thánh qua sự đồng hành với các anh chị em trợ tá. Mọi người cùng nhau cầu nguyện và làm việc. Tuy là rất mệt nhưng ai nấy đều rất vui vẻ, chia sẻ và nâng đỡ nhau qua mọi công việc.

Chính tình yêu thương của các anh chị trợ tá Khóa Ba Ngày đã bồi dưỡng tinh thần cho em mà không thể tìm ở đâu được ngoài Camp St. Francis. Ở đó tất cả các anh chị trợ tá cùng nhau cầu nguyện và làm việc trong yêu thương để giúp cho các anh chị tham dự viên học hỏi và lãnh nhận bao la Hồng Ân của Thầy Chí Thánh đổ tràn xuống trên từng khóa học.

Đi trợ tá cho em cơ hội viếng Chúa nhiều hơn. Em đặc biệt yêu thích lễ cầu Thánh Thể vì ở nơi đó em được tâm sự với Thầy để Thầy yêu thương, vỗ về, che chở, nâng đỡ, tiếp sức cho em. Khi mệt mỏi hoặc là có khó khăn nào đó trong

công việc được giao em đều chạy đến lều Thánh Thể để xin thầy nâng đỡ và bổ sức cho em...

Tham dự Lễ Mãn Khóa cùng với các tham dự viên cũng là một cảm nghiệm đặc biệt của em trong những ngày đi trợ tá. Em cảm nghiệm khi các tham dự viên quỳ gối trước mặt Thầy để nhận sứ vụ lệnh mà Thầy Chí Thánh tin tưởng giao cho từng Anh Chị đi làm tông đồ trong cuộc đời này.

Thật là linh thiêng và hạnh phúc biết bao, một cảm xúc mà cách đây 6 năm em cũng được quý trước mặt Thầy Chí Thánh để nhận sứ vụ lệnh mà Thầy tin tưởng giao cho em trước khi em xuống núi trở về đời sống ngày Thứ Tư của em với gia đình và tha nhân trong một sứ mệnh đã được Thầy đích thân trao phó.

Cứ như vậy, mỗi một lần em đi trợ tá là một lần em lại nhận ra

được Tình Yêu và sự Quan Phòng của Thầy để đức tin của em được trưởng thành và lớn mạnh hơn trong cuộc hành trình ngày thứ tư của em.

Kể từ ngày được vào Cursillo, Thầy Chí Thánh đã tuôn đổ bao hồng ân xuống cho gia đình em. Thầy luôn luôn che chở, gìn giữ quan phòng cho em và gia đình em được bình an. Con xin cảm tạ Thầy Chí Thánh.

Hãy Đến Mà Xem

*Gioan Danny Vũ
Khóa Nam 48*

Cũng vào tháng này năm ngoái em hay tò mò đi dò hỏi xem “Cursillo là gì? Khóa 3 ngày của phong trào có những gì, mọi người làm gì trên doanh trại, cái gì mà sao bí mật quá nhỉ?” Cho dù có hỏi bao nhiêu cách đi nữa thì cuối cùng câu trả lời hay nhất vẫn là “Hãy Đến Mà Xem” hay tiếng anh còn dịch một cách nôm na là “come and see”. Quả thật không ai có thể diễn tả một cách đầy đủ về khóa học ngắn này, khóa Cursillo là một hồng ân tuyệt vời, là một ơn gọi, mà chỉ có người được tuyển chọn mới có cảm nghiệm đầy đủ và khám phá sâu xa khi tham dự khóa. Tất cả những gì là cao quý, tất cả những gì là tốt lành, tất cả những gì mà chúng ta đã nghe tốt về phong trào đều là đúng, nhưng chúng ta phải đi đúng với đường lối của phong trào thì ngọn Lửa tình yêu của thầy chí Thánh mới soi sáng và

dẫn lối mỗi một người cursillista nhận biết Chúa, nhận biết chính mình, sống với tin mừng, thánh hóa môi trường xung quanh, và phúc âm hóa tình bạn, để làm sống lại tin mừng của Chúa Giesu và cùng nắm tay nhau góp phần xây dựng cột sống kito giáo.

Cuộc sống ngày càng trở nên hối hả, nhiều lúc không kiểm soát được chính mình cho nên xa lánh

Chúa thì nhiều mà nhận biết Chúa thì hầu như là em rất ít có cảm nghiệm được điều ấy trong tâm trí. Thực ra mà nói buổi tối của ngày đầu tiên khi lên khóa, phong trào đã giải quyết một vấn đề có thể nói là “tiền thoái lưỡng nan” trong công việc hàng ngày của em, bởi cuộc sống hơn chục năm qua con dao hai lưỡi đó ít nhiều gì cũng gây ra rất nhiều tội lỗi. Không phải chỉ riêng em đâu,

nhưng cũng có mấy anh trong trại cũng đồng ý với suy nghĩ đó, “thà bỏ rượu, bỏ bia, chẳng bỏ phone.” Cảm giác ngày đầu tiên trong không gian yên tĩnh thật tuyệt vời, được kết bạn mới, thời gian ngừng lại và chỉ có Chúa làm chủ thời gian, rồi thỉnh thoảng trong tâm trí nhớ câu nguyện gẫm được nghe trong cuốn Chỉ Nam, “Chẳng lẽ anh em không biết tại sao anh em sa ngã....chỉ tại anh em chưa biết Chúa Giêsu và vì chưa biết Ngài, nên không yêu mến Ngài. Cũng có thể vì em là người thích sống nội tâm nhưng cảm tạ Chúa ngày đầu tiên khi về phòng ngủ, đắp tay lên chân, suy nghĩ, nhìn lại mình, nghĩ đến gia đình, và đã thốt lên rằng, “thà bỏ phone, bỏ nhậu, chứ không bỏ gia đình”

Sáng hôm sau, có lẽ là đêm hôm trước hơi khó ngủ vì không quen giường và lại trúng số độc đặc nằm cạnh bên cha linh hướng và một vài anh em khác, được nghe “điệp khúc nhạc nhẹ, tuy không điệp vắn nhưng cũng rất là vui. Lúc thì Ngài xô lô xô lô, khàn khàn..., lúc thì cả đoàn vô điệp khúc xô lô...khò, khàn...khàn...” Em đã thức dậy sớm trước khi tiếng gà gáy, cứ loay hoay, quanh quẩn đi dạo quanh sân trại, thỉnh thoảng dừng lại tượng đài mẹ Maria, ngắm nhìn mẹ nhưng chẳng biết nói gì, chỉ thỉnh thoảng lại nghe đâu đó có tiếng nói “chẳng lẽ anh em không biết tại sao anh em sa ngã...” Sau khi tiếng gà gáy báo hiệu một ngày linh thiêng sắp tới cũng là lúc em không biết hôm nay làm gì, xem gì...Khác với mọi ngày thay vì hôm nay thay vì đang

cắm cúi nhìn máy vi tính, check phone, và bận bịu với sinh hoạt thường ngày, em được nghe rất nhiều những bài Rollos. Tuy không nắm hết tất cả các nội dung của tất cả các bài Rollo mang tính chất thần học, nhưng cảm tạ Chúa vì Ngài đã bắt đầu gõ của tâm hồn em sau khi nghe bản thuyết trình đầy súc tích của Cha về đề tài cản trở của đời sống ân sủng và tầm quan trọng của cầu nguyện. Em đã nhận biết được chính mình qua những sự cầu nguyện của những bao thơ Balanca, em đã tập cầu nguyện buổi tối hôm đó bằng cách hiệp thông cùng dâng tất cả những lá thơ balanca lên Mẹ và quyết tâm “giữ lời hứa với Mẹ và Chúa Giesu trong mọi việc làm.”

Có thể nói thứ bảy là ngày ý nghĩa nhất trong đời em. Sau khi được nghe những bản chất và đặc tính của ba lĩnh vực là Sùng Đạo, Học Đạo, và Hành Đạo, em đã bắt đầu nhìn lại chính mình trong suốt những quãng thời gian qua với tâm tình ăn năn và cảm tạ Ngài. Giây phút đánh động nhất là khi được chiêm ngắm Ngài trong bí tích thánh thể, bây giờ em mới thật sự xác tín rằng mình không cần phải nói bất cứ điều gì, Ngài đã biết hết, Ngài luôn luôn yêu thương những con người tội lỗi, kể cả những người ngược đãi Ngài, và Ngài không ngừng tha cho những người biết ăn năn thống hối, “Anh Gioan, cha tha cho con vì con không biết việc con làm”. Giọt nước mắt hôm đó là sự thánh hóa bản thân em, là

ngày mà em bắt đầu ôm Chúa vào lòng. Không được may như những tham dự viên khác là được những người thân tham dự trong bữa tiệc tình thương, nhưng em đã rất xúc động vì những ánh nến lung linh, khó diễn tả đó mà bây giờ chỉ có thể mượn thánh vịnh (Tv 119, 105) để tô lên vẻ đẹp của bữa tiệc: “Lời Chúa là ngọn đèn soi con bước, là ánh sáng chỉ đường con đi”. Thứ bảy là một ngày đầy hồng ân, ngồi trong căn phòng em bắt đầu ôm ấp khẩu hiệu mà Ngài ban tặng “Không phải các con chọn thầy, nhưng chính thầy đã chọn các con (Ga 15, 16) và bắt đầu lật một vài trang kinh thánh để đọc cho tới lúc chợp mắt.

Chúa Nhật có thể nói là ngày buồn vui lẫn lộn, buồn vì bắt đầu trở về cuộc sống của riêng mình và tạm chia tay những người anh em không biết bao giờ mới gặp lại, và vui vì sắp sửa được đoàn tụ với gia đình và trong lòng quyết định sẽ thốt lên rằng “thưa bố mẹ, xin tha thứ cho con, con sẽ không dám phạm tội nữa.” Trong cảnh vui buồn lẫn lộn đó với một niềm tin dâng trào trong Thầy Chí Thánh và khi Cha linh hướng chấm dứt câu “Anh Gioan, Chúa Giesu tin tưởng nơi anh”, và câu trả lời với bàn tay nâng đỡ của Thầy Chí Thánh “và con trông cậy vào ơn thánh Chúa” cũng là lúc thời gian bắt đầu trở lại, chiếc phone đã bắt đầu làm công tác với sự trợ giúp của Chúa Thánh Thần, “cả con nữa, hãy vô làm vườn nho cho ta.”

HÃY ĐẾN VỚI NHAU

Elisabeth Lru

Xuân hạ thu đông cứ trở lại theo chu kỳ của nó, thắm thoát mà mười chín năm trôi qua thật nhanh. Năm 1997, tôi đi dự Khóa Ba Ngày Cursillo Nữ 174 tại Camp St. Francis. Một quang cảnh trang trọng nhưng không kém phần thân mật với những nụ cười tươi vui đón chào đoàn chiên mới. Những hình ảnh sinh động trên đài năm ấy đã in đậm trong tâm hồn tôi.

Tôi nhớ chiều Thứ Năm khi bước chân vào Camp, tôi ngỡ ngàng, ngỡ ngác tìm chị Hường, người bảo trợ tôi, vì tôi không quen biết một người nào khác, thì các chị trợ tá đến ân cần hướng dẫn tôi. Tôi cảm động vì những lời nói, việc làm nhiệt tình thân mật của các chị đã động viên tinh thần tôi. Tôi bằng an và sung sướng không biết dùng lời gì để diễn tả và cảm ơn niềm hạnh phúc Chúa ban. Thế nên sau khóa Ba ngày này, tôi thấy lòng lâng lâng một niềm vui trong chờ đợi. Năm sau đó tôi hăng hái xin ghi tên làm trợ tá cho khóa như các anh chị đã phục vụ khóa chúng tôi với những nụ cười hiền hòa, chăm lo những bữa ăn ngon miệng và trình bày những bài thuyết trình Rollo.

Trong ba ngày đêm tôi ở đây, tôi cảm nhận được bầu không khí gia đình ấm cúng, gần gũi, thân mật, giúp đỡ lẫn nhau. Tôi thấy

quyến luyến thân tình. Tôi nghĩ nếu chúng ta cứ sống đẹp với nhau như ở đây thì đó là thiên đàng.

Tinh thần trách nhiệm, yêu thương của các anh chị trợ tá đã hy sinh phục vụ theo gương Thầy Chí Thánh:

“Vì Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ, và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người.” MC 10, 45)

Những năm qua, tôi chuyển đến ở thành phố khác, dù đã là một Cursillitas nhưng vẫn thấy mình nguội lạnh, không thường xuyên đến sinh hoạt với phong trào, không quen biết nhiều bạn trong Cursillo ở nơi đó. Năm nay tôi dọn về lại San Jose. Tôi rất vui và bạn tôi cũng mừng vì được ở gần nhau, có thể đến với nhau để họp nhóm, đi Ultreya vào mỗi Chúa Nhật đầu tháng.

Hàng tháng có các buổi Ultreya, Trường Huấn Luyện là những sợi dây thân ái nối kết chúng ta, nâng đỡ hun đúc tình yêu Chúa để các Cursillitas mạnh dạn bước vào cuộc sống ngày Thứ Tư.

Để chuẩn bị cho Khóa Ba Ngày Cursillo, phong trào có sinh hoạt tám Tuần Tĩnh Huấn bắt đầu vào đầu tháng 7 mỗi năm.

Cái vui nhất của tôi là năm nay được tham dự đầy đủ tám tuần Tĩnh Huấn, được học hỏi nhiều và nghe chia sẻ những việc làm, kinh nghiệm của các bạn.

Nhớ lại kỷ niệm của những năm cũ ở đài Camp St. Francis nên tôi muốn đi trợ tá nhưng tôi không đi được vì số trợ tá có hạn, số người muốn đi cũng đã nhiều, và cũng vì tuổi già, sức khỏe kém. Tôi nghĩ nên động viên các bạn trẻ tiếp tay làm tốt cho Phong Trào.

Tuy vậy tôi cũng cố gắng đi dự tám Tuần Tĩnh Huấn, đó là lò lửa nung đốt tinh thần chúng ta. Tôi không còn lạc lõng mà cảm thấy Anh Chị em là bạn Chúa gửi đến cho mình.

Lúc trước khi đến giờ chia sẻ trong buổi hội thảo, tôi thường đến ngồi chung với các bạn già, bạn thân. Lui tới cũng chỉ là những gương mặt cũ. Tuy tốt nhưng những việc học hỏi, chia sẻ cũng chỉ trong giới hạn nhỏ hẹp. Nay tôi thấy cần phải trải rộng ra với mọi người bạn, không phân biệt tuổi tác, nam nữ, cũ, mới để được hấp thụ cái mới lạ, hữu ích. Càng ngày càng có nhiều kinh nghiệm, nhiều ý kiến để giúp cho cuộc sống của mình và mọi người.

Đừng sống trong tinh thần hẹp hòi khép kín vì không ai hoàn hảo. Hãy đến với nhau, mình sống

cởi mở, người giỏi tốt là thầy của mình, người khiêm hạ cũng là người cho mình bài học để lấy kinh nghiệm.

“Ở nhà, nhất mẹ nhì con
Ra đường lắm kẻ còn gòn hơn ta”

Tôi cần có bạn vì khi tiếp xúc với nhiều người, tôi xét mình mới biết đến cái thua kém, yếu đuối của mình.

Tạ ơn Chúa vì “Thầy đã chọn con,” cho con điễm phúc tham dự khóa Cursillo, là nơi đưa con đến với anh chị em để con được sống bằng an, giàu có trong tình yêu Chúa “Giàu vì bạn, Sang vì vợ”.

Cái giàu của Ki Tô hữu khác với cái giàu của thế gian. Giàu thế gian chỉ là tiền bạc, xe hơi, nhà cao cửa rộng. Cái giàu của Chúa là giàu bác ái, giàu nụ cười, giàu thương xót.

Chúng ta đến tìm các bạn cùng nhau đi làm giàu, cái giàu Chúa cho, để chia sẻ, trao gửi cho mọi người. Chúng ta đến với nhau, cảm ơn nhau để xin Chúa ban cho chúng ta sức mạnh, nâng đỡ chúng ta trong lời nói đi đôi với việc làm để sống chứng nhân cho sự giàu có của Chúa.

TIN NGÀI

Maria Trâm Tiên

Thân con trên quãng đường đời
Bước chân đã thấm ngọn đồi núi cao
Sống sao cũng vương tội nơ
Ồn trên thương đoái cứu ai TIN NGÀI

Quãng đời còn lại mỏng manh
Con hằng cầu nguyện xin Ngài dẫn đưa
Yêu Ngài, con nguyện dâng thân
Sống đời trong sạch mong Ngài yêu con

Dẫu rằng đồi núi trập trùng
Lòng con ấp ủ tình hồng Chúa ban
Bên Ngài, cuộc sống Thánh Linh
Bước chân con tiến, vững lòng đức tin

Phúc ai nhận lấy biết Ngài
Trần gian vạn khổ mong Ngài đoái thương
Ngài luôn soi sáng muôn phương
Với Ngài, con sống vạn lời tri ân

Phát Triển Tình Bạn Trong Phong Trào Cursillo

Giuse Thâm Nguyễn

Một trong những việc người Cursillista làm trong ngày Thứ Tư, những ngày sau khi mãn khóa học là tiếp tục thánh hóa bản thân và dần thân làm việc tông đồ cho Chúa. Có nhiều cách để làm tông đồ, tuy

sống chắc nhiều người cũng có kinh nghiệm về câu nói này. Bạn thì rất nhiều, bè thì cũng không thiếu nhưng khi gặp sự cố thì chẳng thấy ma nào? Để tìm bạn thì cách hay nhất là chúng ta xuất hiện lúc người bạn ấy cần. Ở đời

ai cũng có lúc cần, trở nên thân thiết hơn. Anh cùng với tôi lang thang thả bước nơi nghĩa trang buồn vào những buổi trưa khi anh nhớ tới người bố thân yêu. Rồi tôi nói với anh về cuộc đời chóng qua của một kiếp người, tôi mời anh đi tĩnh tâm để bù lấp những trống vắng trong lòng anh. Anh đã đi và hiện nay anh là một tín hữu rất nhiệt thành. Sự thay đổi của anh kéo theo nhiều người trong gia đình anh, trong số có cả mẹ anh đã 83 tuổi. Bây giờ cụ bắt đầu lần hạt Mân Côi và chuẩn bị sẵn sàng chờ ngày Chúa gọi. Gia đình anh mang tiếng là Công Giáo nhưng không thuộc giáo xứ nào, chỉ đi “xem” lễ vào những dịp vui như Giáng Sinh thôi. Tình bạn chân thật trong yêu thương của Chúa có sức biến đổi kỳ diệu như thế đấy.

nhiên Phong Trào khẩn thiết kêu gọi chúng ta dùng phương pháp rất đơn giản và hiệu quả này, đó là: **Kết Bạn, trở nên bạn và làm cho họ trở thành bạn của Chúa.**

Kết bạn thì kết bạn với ai, đối tượng nào? Trong kho tàng văn chương tiếng Anh, có câu tục ngữ hay, rất thích hợp cho chúng ta là “A friend in need is a friend indeed” tạm dịch ra là “Một người bạn lúc cần là người bạn chân thật”.

Quả đúng như thế. Trong đời

ai cũng có lúc cần, người nghèo cũng cần mà người giàu có cũng cần, chẳng thế mà đã có một bộ phim khá nổi tiếng “The Rich Also Cry”, tạm dịch là “Người Giàu Cũng Khóc” phát hành ở Mexico vào năm 1979.

Tôi có một người bạn, chỉ quen xã giao thôi, nhưng khi bố của anh ấy mất cách đây vài năm, anh ấy không biết phải lo thủ tục đạo đời như thế nào. Tôi xuất hiện đúng vào thời điểm anh cần. Tôi giúp anh liên lạc với nhà quản, liên lạc với cha để xin dâng lễ an táng. Tôi làm một tập sách nhỏ để gia đình anh và mọi người đọc vào các buổi thăm viếng cầu nguyện. Tôi có mặt với anh trong những giờ anh một mình trong nhà quản với bố anh. Tôi đi mua nước và bánh mì để anh lót lòng khi vì quá buồn phiền lúng túng quên cả ăn. Sau khi chôn cất bố anh, tôi và anh đã

Khi vợ chồng tôi về Việt Nam để lo đám tang cho bố vợ thì tôi được giới thiệu cho một người hiện đang âm thầm làm việc tông đồ bác ái. Anh ấy có lối nói chuyện rất dễ thương, nhưng sức thuyết phục tôi hơn chính là bằng những việc làm của anh ấy.

Hầu hết những người nghèo, những người cơ nhỡ đều là bạn rất thân thiết của anh. Anh đến với gia đình có người thân qua đời mà không đủ tiền để mua một chiếc quan tài rẻ tiền. Anh tình nguyện tắm rửa, vệ sinh cho người chết và

niệm vào quan tài do anh mang đến. Anh mời cha đến dâng lễ và đem đi chôn. Anh làm được như vậy vì anh là người giàu có, đủ điều kiện cho những chi phí, nhưng hơn hết anh là người có lòng nhân hậu, quyết bước theo Chúa Kitô.

Những người con trong các gia đình được anh giúp đỡ như trường hợp trên ngõ ngành về lòng nhân hậu của anh. Họ đến với anh, trở thành con, trở thành bạn của anh và anh ôm tất cả vào lòng. Thế là nhóm bác ái của anh cứ lớn dần lên, công tác lại nhiều hơn nhưng luôn làm trong âm thầm.

Anh đến làm bạn với các em bị bệnh HIV, một căn bệnh có thể bị lây do tiếp xúc, nhưng anh cứ xông vào ôm họ, cùng chia một điều thuốc lá với họ, cùng chịu sự tanh hôi của họ. Anh đến với họ khi sống và khi họ hấp hối, anh cũng ở bên họ và lo mọi thủ tục để họ được chết như một con người. Anh tâm sự là làm gì cũng chấp nhận được miễn là cứu được linh hồn họ.

Nếu chỉ nghe nói về anh thôi, thì ai cũng nghĩ đến hình ảnh một người ăn mặc lịch sự bởi vì anh là một “đại gia” có tấm lòng vàng. Nhưng không, khi gặp anh, một con người gầy guộc, da xạm đen, ăn mặc rất thường. Tôi nhìn anh dò hỏi thì anh giải thích rằng ăn mặc xuề xòa như vậy thì mới dễ gặp người nghèo.

Những em trẻ nghiện ma túy lang thang không có chỗ ngủ, bị bỏ đói như là những homeless ở Mỹ này, thì anh mời họ về nhà với anh. Tôi hỏi anh rằng anh không sợ họ làm bậy ả. Anh chỉ lên bàn

thờ và nói “Chúa cũng ở đây nữa mà.” Tôi cúi xuống để đầu dòng lệ đang trào ra vì cảm động. Thế rồi những căn nhà anh đang cho người ta mượn ở mặt đường, anh lấy lại và giao cho những em mới được học nghề mở kinh doanh. Bằng tình thương yêu, anh đã cảm hóa được họ. Bây giờ họ cũng đã làm ra tiền để trả tiền thuê cho anh. Có em đã trở lại với đời sống thường và đã có gia đình. Tôi đã tiếp xúc với họ và không thể nghĩ rằng họ đã qua một quá khứ hư đốn như thế.

Khi tôi còn đang ở Việt Nam thì vào một buổi chiều tôi nghe tin anh bị đụng xe. Hỏi ra mới biết là anh đang chạy Honda trên xa lộ thì bị một ông sư cũng chạy cùng chiều với anh, nhưng vì ông sư mặc áo cà sa lưng bùng quá, lại chạy rất sát với anh, nên chiếc áo của ông sư đã cuốn vào bánh xe của anh và làm anh té nhào. Anh ngã xuống đau đớn nhưng anh vẫn cười. Anh và ông Sư đã quen nhau từ đây. Họ đã trở thành bạn hữu.

Thời gian ở lại Việt Nam, vợ chồng tôi đã đến ở chung với gia đình anh. Nhà của anh chị ấy mở cửa chào đón tất cả mọi người. Chúng tôi đọc kinh và có giờ hồi tâm mỗi tối. Những người em, người bạn của anh cũng trở thành bạn thân của chúng tôi. Một ít ngày sống với anh cũng đã làm cho chính tôi phải nhìn lại lối sống của mình. Khi về lại Mỹ, chúng tôi biếu anh chút tiền để gọi là quà cũng như tiền chi phí ăn ở của chúng tôi, anh không nhận nhưng chuyển số tiền ấy vào quỹ để giúp những người nghèo khi

cần. Quả thật, lối thực hành tông đồ của anh rất tuyệt vời nhưng không phải ai cũng có thể làm theo được.

Đó là chuyện ở Việt Nam, còn ở Mỹ này. Tôi có dịp tiếp xúc với một anh mà trước đây là một tù nhân. Anh bị vào tù vì ma túy, cờ bạc và đánh người khác. Anh tâm sự rằng khi ra khỏi tù chẳng có ai chấp nhận anh cả. Bạn bè, người yêu và những người anh biết trước đây đều xa lánh. Đi xin việc thì lý lịch xấu không ai nhận. Không bạn bè, không việc làm thì con đường trước mặt là đi ăn cướp để có miếng mà ăn và hậu quả là sẽ vào tù. Cái vòng luẩn quẩn cứ như thế cho đến khi tàn hơi trong tuyệt vọng, không lối thoát. Ai cũng có những lầm lỗi, nhưng không dễ gì tha lỗi và chấp nhận một người tù.

Rất may cho anh, một người Cursillista của Phong Trào Cursillo đã xuất hiện đúng lúc anh và các bạn cùng ra tù của anh cần. Người có tấm lòng yêu thương ấy đã chấp nhận anh, đã lo cho anh miếng ăn và đã giúp anh làm lại cuộc đời. Tình bạn chân thành ấy giúp anh và các bạn vượt thắng những trở ngại và đã cảm hóa được anh. Anh đã coi người bạn Cursillo ấy như là một người anh rất đáng kính của anh. Những gì anh đang có hôm nay, công việc, vợ con, cuộc sống ổn định đều do bàn tay anh gầy dựng nên nhưng tất cả đều bắt đầu từ sự xuất hiện đúng lúc của một người Cursillista với một trái tim nhân hậu.

Cũng qua người bạn ấy, anh nhận ra tình yêu của Chúa và tình yêu ấy đã nuôi dưỡng anh đến bây

giờ. Hiện nay anh cũng đã là một Cursillista và anh mong sẽ có cơ hội để kết bạn, làm bạn và dẫn bạn đến với Chúa như anh đã từng được người Cursillista năm xưa

giúp anh như vậy.

Xin Chúa chúc lành cho những dự định tốt đẹp của chúng con để chúng con mang nhiều người về làm bạn với Chúa.

Cùng Bạn Hồi Tâm

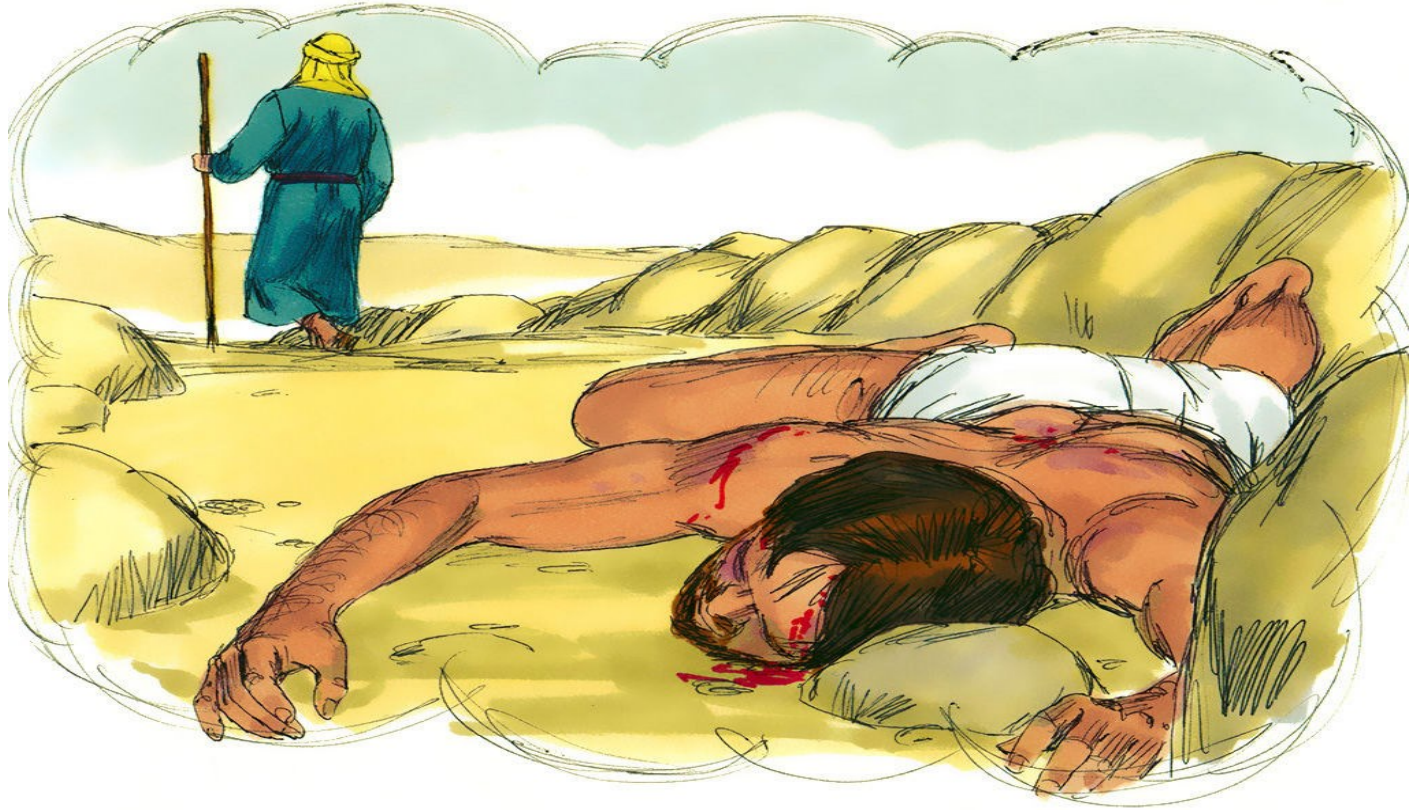
Agnes Thu Hà

Con lạy Chúa cho con hồi tâm lại
Cho con xin tỉnh giấc bước đi hoang
Dòng đời này Chúa đã ngự trong con
Con run rẩy cúi xin Ngài tha thứ.

Có những đêm dài con thao thức mãi
Nghe lời kinh khẩn nguyện vọng từ xa
Con mới biết phút hồi tâm là vậy
Là bóng Ngài bao phủ cả đời con.

Tình yêu Chúa trong con như mạch sống
Cúi xin Ngài tuôn đổ vạn hồng ân
Con đã đến dẫn thân ơn gọi
Tìm về đây Tổ Ấm của yêu thương.

Đêm đã đến cùng Cha cầu nguyện
Cùng anh em luôn làm phút hồi tâm
Để yêu thương, khiêm hạ với bao dung
Làm men muối cho đời – Cursillitas.

Vô Cảm— Một Căn Bệnh Quái Ác Của Thời Đại

Giuse Nguyễn Thẩm

Vô cảm là thờ ơ, là bịt mắt che tai trước nỗi đớn đau của người khác. Vô cảm là ích kỷ, chỉ nghĩ tới mình, gia đình mình mà không hề muốn chia sẻ với bất cứ ai.

Trong Phúc Âm Thánh Luca (10, 29-37), dụ ngôn người Sa-ma-ri tốt lành, có một người bị cướp nằm dở sống dở chết trên đường đi từ Giê-su-sa-lem đến Giê-ri-cô. Vì vô cảm nên thầy tư tế và thầy Lê-vi đều tránh sang mé đường bên kia mà đi. Chỉ có người Sa-ma-ri là động lòng trắc ẩn ra tay giúp đỡ. Cảm thông và chia sẻ là thực hiện giới răn yêu thương của Chúa.

Vô cảm là một trọng tội dẫn đến án phạt đời đời như trong đoạn Tin Mừng của Thánh Luca (16, 19-31)- Ông nhà giàu và người nghèo La-za-rô. Ông nhà giàu không xua đuổi người nghèo nằm trước cửa nhà mình. Ông cũng chẳng gây khó khăn hay chửi mắng người nghèo. Ông chỉ có một cái tội là thái độ vô cảm để cuối cùng thì “bị lửa thiêu đốt” đời đời. Hậu quả của bệnh này thật khủng khiếp theo lương tâm Công Giáo.

Còn thái độ vô cảm đối với tiền đồ dân tộc thì sao? Trong cuộc sống hiện nay của những người Việt Nam tại hải ngoại, nếu

ai không còn cảm thấy băn khoăn trước những biến cố xảy ra cho Giáo Hội mình, cho dân tộc mình thì người ấy có lẽ đã lây nhiễm bệnh vô cảm.

Vô cảm hay thờ ơ là thái độ mặc kệ nó trước những sự việc lớn nhỏ đang xảy ra có ảnh hưởng trực tiếp đến tương lai, vận mệnh của mình, của cộng đồng mình, của đất nước mình.

Dù rằng phương tiện truyền thông của thời đại chúng ta, mỗi tin lớn tin nhỏ đều được loan ra đến tất cả mọi người qua Iphone, Youtube, Facebook, Twitter, website, truyền thanh, truyền hình... nhưng những tin ấy đến rồi lại đi,

tôi nghe đầy mà không hiểu, nhìn đầy mà không thấy và đầu óc hay trái tim chẳng có một suy nghĩ hay cảm xúc gì về bản tin vừa nhận được.

Một số người cố ý hay làm tưởng rằng người Công Giáo không được phép làm chính trị để thoái thác mọi trách nhiệm công dân của mình. Có người Công Giáo đã tự khước từ quyền bầu cử hiến định của mình, chẳng biết là ứng cử viên Tổng Thống Hillary Clinton hay Donald Trump đã có lập trường như thế nào và Giáo Hội đã có những hướng dẫn cụ thể ra sao khi xử dụng lá phiếu của mình.

Với một cái nhìn tiêu cực thì có thể kết luận rằng mình có đi bầu thì cũng thế thôi và nếu ai cũng nghĩ như vậy thì tại sao chúng ta liên tiếp nhận được thư roi hay email cô vũ cho ứng cử viên này mà đã kích ứng cử viên khác? Mỗi khi tôi băn khoăn, dừng lại để nghĩ về tương lai dân tộc mình qua những biến cố thời cuộc, là tôi đang gieo những mầm sống để chờ cơ hội cây công lý, hòa bình, tự do, dân chủ mọc lên.

Gặp một người quen, tôi hỏi “Anh có nghe bài giảng mới đây của cha Nam Phong ở nhà thờ Thái Hà, Hà Nội không?”. https://www.youtube.com/watch?v=Y_je3VMmyRw

Người ấy thân nhiên trả lời “Không có giờ, với lại tôi có nghe hay không thì cũng chẳng ăn thua gì!” Nghe anh trả lời, tự nhiên tôi cảm thấy lòng buồn vơi vơi.

Tôi nghĩ rằng để có một bài giảng khẳng định rõ lập trường

như thế giữa thành phố Hà Nội hôm nay, vị linh mục đáng kính của chúng ta hẳn là người rất can đảm, dám liều thân đánh đổi cả sinh mệnh của mình để nói lên sự thật, vạch ra cái ác, cái khôn nạn của bọn cầm quyền ở Việt Nam. Giữa một rừng grom, dao găm mã tấu, súng đạn và những cộng an chìm nổi vẫn vang lên tiếng nói của hòa bình, của công lý, của tự do. Sau khi nghe hết bài giảng của ngài, tôi vẫn tin rằng thế hệ trẻ ở Việt Nam hiện nay, tuy bị ảnh hưởng nhiều ít do chính sách ngu dân hóa bởi người Cộng Sản, vẫn nhận ra đâu là lẽ phải, là chân lý và họ đã và đang ra sức dành lại.

Thay vì suy ngẫm cầu nguyện cho Công lý và Hòa bình ở Việt Nam hay cộng tác bằng nhiều hình thức để góp phần vào công việc cứu nguy sơn hà, người ta lại rất coi thường, thân nhiên như không có gì đang xảy ra. Không có giờ để đọc, nghe và xem những tin tức liên quan đến cuộc đấu tranh chung của dân tộc, không có giờ cho những tin tức Công Giáo, bài nguyện gẫm, bài giảng trên mạng nhưng lại có rất nhiều giờ cho những phim truyện nhảm nhí, chuyện đời tư của đám “vô loài” đang đua nhau về Việt Nam hát hò...

Tôi có nói chuyện với một gia đình mới từ Việt Nam sang định cư tại Hoa Kỳ. Họ là những người trí thức thế mà khi hỏi về tình hình trong nước họ như mù tịt. Ừ, thì vì bung bít thông tin họ không biết đã đành, nhưng sau khi sang tới Hoa Kỳ, một xứ sở tự do, họ có đầy đủ tất cả thông tin, vậy mà

khi đặt câu hỏi cả hai vợ chồng đều như muốn bịt tai, mắt nhìn ráo rác như thể con ma Cộng Sản đang ngồi trong xó nhà và kết luận rằng “thôi chúng tôi chẳng quan tâm đến chính trị đâu... và rằng nếu Trung Quốc có chiếm Việt Nam thì mình cũng như Hồng Kông là cùng.” Đùng có mợ, Trung Cộng là kẻ thù truyền kiếp của dân tộc Việt Nam và khi mà nó chiếm Việt Nam thì số phận mình sẽ không khác gì dân tộc Mông Cổ đâu!

Bệnh vô cảm biến con người trở thành ích kỷ, chỉ lo cho mình. Đôi khi nó còn làm cho người ta hoang tưởng, tự an ủi lương tâm chai cứng của mình.

Khi tôi không còn cảm thông với nỗi đau của đồng loại, không còn bất bình với cái ác của xã hội thì tình yêu trong tôi cạn kiệt dần và giới răn mến Chúa Yêu Người sẽ không có chỗ trong tâm hồn tôi.

Trước đây ở Việt Nam, dù coi thường dư luận, bọn cầm quyền cũng luôn tìm cách bịt miệng người dân. Nhiều người đã bị tù tội về những phát biểu của mình mà dân gian thường nói một cách mỉa mai “cái miệng hại cái thân.”

Đến giai đoạn này thì đám Cộng Sản không thể bị miệng mọi người được nữa, sự thật được vạch trần nhưng bọn chúng vẫn chộm chề ăn trên ngồi trốc, bọc lột toàn dân vì hầu như đa số người dân đã mắc một căn bệnh chết tiệt là bệnh vô cảm.

Cảm Nghiệm Trước và Sau Khóa Ba Ngày

Giuse Nguyễn Văn Nhân

Thật sự là trước khi em đi khóa em rất là khô khan và cứng lòng tin trong việc sống đạo và cầu nguyện. Em đã được những hồng ân của Chúa ban cho mà em không để ý tới và không cảm nghiệm được. Ví dụ: bữa đó là Thứ Sáu Tuần Thánh em đi làm về trễ em chở cả nhà đi lễ trên đường đi em đi tới ngã tư đèn xanh đèn đỏ thì đèn vàng nó bật lên, khi em chạy qua được một nửa đường thì đèn đỏ sáng lên. Ngay lúc đó một xe cảnh sát đứng bên kia đường chạy theo bắt em dừng lại và phạt em vì vượt đèn đỏ. Sau đó hơn một tháng em không thấy họ gửi bill về. Em sợ bị phạt quá hạn, nên cầm cái biên lai phạt lên sở cảnh sát để đóng phạt. Khi em vào văn phòng và đưa biên lai cho người ta để đóng tiền phạt, họ đánh lên computer và nói em không có bị phạt cái gì hết; em không không có tên trong danh sách. Lúc đó em vẫn chưa tin đó là hồng ân của Thiên Chúa; em vẫn cho đó là hên xui chứ chưa có cảm nghiệm là hồng ân của Chúa đã ban cho mình.

Tạ ơn chúa sau khi em được đi Khóa Ba Ngày về, Chúa đã mở lòng em, cho nên em đã cảm nghiệm được lòng chúa thương xót mình như thế nào. Chúa đã soi sáng mở lòng mở trí cho em và em bắt đầu biết cầu nguyện. Từ đó em mới tham gia các hội đoàn như là ca đoàn Phaolô của Phong Trào, ban phụng vụ giáo xứ Đức

Mẹ La Vang 5:30 chiều Thứ Bảy và 7:30 sáng Chủ Nhật, Ban Xã Hội, và đi châu Thánh Thể mỗi Thứ Năm hằng tuần với Phong Trào ở nhà thờ St. Elizabeth, đi châu cùng với ca đoàn Phaolô vào Thứ Bảy của tuần thứ hai mỗi tháng ở nhà thờ St. John.

Sùng đạo: cứ mỗi buổi sáng thức dậy, trước khi đi làm, em đọc bài suy niệm lời Chúa của Phong Trào gửi và email mỗi ngày. Sau đó trước khi ra xe đi làm, em làm Dấu Thánh Giá rồi lên xe đọc kinh cầu nguyện cho tới chỗ làm. Em đọc kinh “cúi xin Chúa sáng soi, cho chúng con được biết việc phải làm, cùng khi làm xin Chúa giúp đỡ, cho mỗi Kinh mỗi việc chúng con, từ khởi sự cho đến hoàn thành, đều nhờ bởi ơn Chúa Amen.” Em rất thích đọc kinh này, có lẽ càng nhớ đến kinh này làm cho em càng thấy Chúa soi lòng mở trí cho em nhiều hơn. Điều này làm em cảm thấy rất là bình an và có tinh thần để làm việc trong ngày hôm đó.

Học đạo: những lúc rảnh rỗi em thường kiểm sách kinh thánh để đọc và tìm hiểu thêm. Cứ mỗi tháng họp nhóm Maccô 48 em lại học thêm được những điều mới của các anh em trong nhóm. Các anh đã chia sẻ những kinh nghiệm học đạo thật sống động qua sự tìm tòi về lời Chúa để thực hiện các công việc thực tế dạy giáo lý, giúp giáo xứ, hội đoàn, gia đình... Điều

này đã giúp cho em giữ được ngọn lửa học đạo của ngày Thứ Tư.

Hành đạo: Tạ ơn chúa từ khi em biết cầu nguyện hằng ngày và dâng gia đình em cho Chúa, em cảm thấy Chúa luôn đồng với gia đình em, làm cho gia đình em cảm thấy hạnh phúc. Em luôn nhắc nhở con em đọc kinh tối trước khi đi ngủ và các con em đã làm được điều này rất tốt. Đặc biệt là con em phải đi học xa, nên em lo lắng và luôn cầu nguyện cho con được giữ đạo cho nên. Tạ ơn Chúa, Chúa đã gìn giữ con em và soi sáng cho con thường xuyên đi lễ ngày Chủ Nhật. Bên cạnh đó, em còn tham gia giúp giáo xứ, các hội đoàn... Cứ mỗi tháng chúng em cùng với nhóm Maccô 48 làm thiện nguyện như đi nướng hamburger, hot dog cho những người vô gia cư ăn.

Đó là những gì em đã cảm nghiệm và học hỏi thêm bắt nguồn từ sự hiểu biết và đánh động sau khi đi Khóa Ba Ngày của Phong Trào Cursillo VSJ, Khóa 48.

Lạy Chúa, Chúa Muốn Con Làm Gì

Theresa Bùi Ngọc Hân

Là một Cursillista, em thường tham gia các sinh hoạt của Phong Trào nhưng sao trong em vẫn có sự băn khoăn suy tư nào đó cứ âm thầm thôi thúc em. Nhiều lúc em đã tự hỏi là Chúa cần em làm gì trong đời sống này? Sau một thời gian cầu nguyện em cảm nhận rằng chúa muốn dùng em cảm tạ Chúa qua những sinh hoạt trong cuộc sống hằng ngày và loan báo tin mừng qua những đối thoại đơn giản với những người bạn xung quanh.

Em có mấy người bạn cũng là những người mẹ như em nhưng lâu lắm rồi họ không có cơ hội đi ra ngoài chơi riêng với bạn gái - không mang con theo. Một hôm, 2 tháng trước đó, chúng em quyết định chọn một ngày chủ nhật để họp mặt riêng, chỉ có bạn gái với nhau. Nhưng khoảng hai tuần trước đó thì chú em nhắn tin nói đúng chủ nhật đó sẽ rửa tội cho cháu Út. Thường thường thì em luôn rất thích và hứng thú đi những nơi có liên quan đến việc Đạo như vào nhà thờ cho việc rửa tội, lễ tang, lễ cưới; em luôn đặt những chuyện này trên hết những việc khác.

Em suy nghĩ nhiều lần... Và em đã quyết định đi chơi với mấy cô bạn của em vào Chủ Nhật vừa qua đó. Lúc đi thì em cũng không được bình an trọn vẹn vì em nghĩ là em có thể cancel cái chuyện đi này và đi Lễ rửa tội của cháu vì cả đời người mới có 1 lần mà

thôi. Hôm đó em lại chưa đi Lễ Chủ Nhật mà không biết là có nên nói với mấy cô bạn là mình cần phải đi Lễ hay không.... Mà lúc đó chúng em đang ở SF. Nhưng em đã lấy hết can đảm và nói, "Tao chưa lễ Chủ Nhật, chúng mình đi Lễ chung được không?" Mấy cô bạn của em đều đồng ý. Em kiếm được nhà thờ rất gần, rất đẹp. Tuyệt nhất là em chưa bao giờ được đi Lễ chung với những cô bạn này! Mà đi Lễ xong thì em mới biết rằng một cô bạn của em đã lâu lắm rồi chưa đi Lễ vì hoàn cảnh. Nhân cơ hội đó, chúng em cũng khuyên bạn ấy cố gắng mà đi Lễ và xưng tội, nếu đi lễ mà cảm thấy buồn hay cô đơn, thì có thể rủ tội em đi cùng.

Sau ngày hôm ấy, em vẫn cảm thấy áy náy về chuyện không đi dự lễ rửa tội của cháu em; vì em chưa bao giờ làm điều đó. Em tự hỏi mình và cầu nguyện với Chúa. Và em đã nhận ra mình có sự lựa chọn như vậy vì những cô bạn của em cả gần 4 năm rồi đã không có cơ hội đi chơi riêng. Nếu em không đi thì có thể họ cũng hủy luôn chuyện gặp mặt. Em muốn cùng đi với bạn mình – để bạn được khuây khỏa. Cũng nhờ thế mà em đã tạo ra cơ hội cho bạn được đi lễ Chủ Nhật, được đến với Chúa... Giống như trong Kinh Hòa Bình, "Tìm an ủi người hơn được người ủi an. Tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết." Người ở đây, em nghĩ là Chúa và cũng là người quanh em.

Em nghĩ em sẽ không được trọn vẹn theo Thánh Ý Chúa nếu em chỉ làm một trong hai: Hiểu biết Chúa mà không hiểu biết tha nhân; hay biết tha nhân mà không học hỏi về Chúa. Chỉ có một trong hai điều trên, theo em, vẫn chưa được trọn vẹn. Vì có ý nghĩ đó nên em đã không cảm thấy áy náy nữa và đã tạ ơn Chúa đã sáng soi cho em có một quyết định như trên.

Từ đó, em cảm thấy Chúa dùng em như khí cụ của Ngài, đó là: "Con hãy đi và rao giảng Tin Mừng."

Em biết rằng đi rao giảng Tin Mừng không dễ. Vì không phải ai cũng thích nghe. Nhưng họ cũng không thể nào nói em đừng nói về Chúa nữa. Em luôn luôn nắm lấy tất cả mọi cơ hội để đem tình yêu Chúa đến cho mọi người xung quanh – qua những đối thoại đơn giản. Em thấy mỗi lần em nói về Chúa là một cảm tưởng hào hứng và thương yêu. Rất yêu mới được nói về Ngài. Rất yêu mới được học thêm về Ngài. Lâu lâu em đã có những thử thách – nhất là lúc không biết nên nói về Chúa hay không. Nhiều khi bị bạn chọc là, "Hân, mày sắp chết rồi đó – vì những người hay nói về Chúa sẽ được gọi về sớm." Nhưng thực ra những thử thách đó đa số là về cái tôi của em. Nhiều khi em ngại ngùng nói về Tin Mừng khi sợ họ không tiếp nhận và sẽ bị quê. Có một lần, em biết một người bạn làm cùng sở là người Công Giáo

nhưng đã lâu không đi lễ. Bạn ở rất xa San Jose. Em muốn chia sẻ với bạn về Cửa Thánh và Ôn Đại Xá. Nhưng trước khi em nói, em suy nghĩ không biết có nên không vì ngại ngại. Nhưng em tin Chúa sẽ soi sáng cho em biết phải nói gì.

Và em đã lấy hết cam đảm và nói với cô ấy về Cửa Thánh và mời bạn đi Lễ với em sau giờ làm việc. Cô ấy nhận lời. Lúc tan Lễ,

em rất vui mừng và tạ ơn Chúa vì Ngài đã sử dụng em để mang những con chiên yêu về với Ngài. Lòng em mừng vui giống như bài hát: “Linh hồn tôi tung hô Chúa, tung hô Chúa... í a...”

Từ đó trở đi, em hăng say và muốn học hỏi thêm về Tin Mừng. Từ đó, khi có thì giờ, em bắt đầu nghe 1260AM Catholic Station. Em nhận thức rằng rao giảng Tin Mừng cũng giống như em muốn

chia sẻ với mọi người những gì hay nhất mà em có. Em chia sẻ vì em muốn họ cũng nhận ra những điều tốt lành đó như em. Bây giờ, em không còn ngại ngùng nữa và cũng không sợ ai chọc quê. Em luôn trông cậy nơi Chúa và luôn xin Ngài cho em Ôn Khôn Ngoan để em biết hành động, để anh chị em được biết Chúa qua em. Tạ Ôn Chúa, Amen.

Em thương mến,

Có những nơi chốn mà lúc nào người ta cũng muốn đến, muốn trở về vì gắn bó, để gặp gỡ những người thân yêu, để tìm lại những kỷ niệm yêu quý ngày xưa, hoặc chỉ là viếng thăm. Chắc em còn nhớ lúc còn nhỏ mỗi khi phải xa nhà, niềm mong mỏi là mau mau được trở về nơi có cha mẹ ta với sự bình yên, được che chở và tình yêu thương không thể ngờ vực. Một nơi nữa, khi ta mới lớn, chỗ mình gặp gỡ, hẹn hò. Không gian cảnh vật nơi ấy, dù đã qua đi bao năm tháng, dễ gì mình đã lãng quên.

Ngôi Thánh Đường trên đường Lý Thái Tổ, Sài Gòn bây giờ ở xa lắm. Những vị Linh Mục làm lễ cưới chúng ta bây giờ thì đã quá già, cũng có khi đã trở về với Chúa. Nhưng mỗi khi nhớ về nơi ấy tự nhiên lòng mình vẫn thấy

thiết tha, ấm áp lạ thường. Hóa ra chính nơi đây mình đã làm một quyết định quan trọng nhất cuộc đời.

Căn nhà đầu tiên ở Mỹ, nơi xứ lạnh, sau khi đã phủi sạch những công lao xây dựng cả đời ở quê hương để đến đây với hai bàn tay trắng cùng đàn con nhỏ dại, vợ chồng chung lưng đấu cật bắt tay làm lại cuộc đời mới, bây giờ dù ở nơi đâu cũng vẫn canh cánh bên lòng rồi sẽ có ngày trở lại nơi ấy vì nỗi băn khoăn khao khát của những kẻ thiếu Quê Hương.

Điều rất ngạc nhiên, tất cả những cảm xúc, những tình cảm anh vừa kể, bản thân anh đã khám phá, đã tìm thấy trước đây, sau khi tham dự Khóa Ba Ngày trở về là cùng một nơi hiện giờ em đang ở với tư cách là Tham Dự Viên: Camp San Francis đó em.

Không kể đến biết bao nhiêu ơn

ích anh đã nhận được từ Khóa Tĩnh Huấn này, chỉ kể điều kỳ diệu nhất, hồng ân lớn nhất là chính ở nơi đây, cam đoan rồi mọi người sẽ tìm gặp được Thiên Chúa, Thầy Chí Thánh của chúng ta. Rồi chính em sẽ chứng kiến sự gặp gỡ này là hiển hiện, tỏ tường đến nỗi có thể nói chưa bao giờ mình cảm nhận được gần gũi Chúa đến như vậy.

Anh thật vui mừng vì rồi đây, sau khi tham dự khóa kỳ này, chúng ta sẽ dễ dàng đồng hành, chia sẻ những quyết tâm, lý tưởng do Phong Trào Cursillo chuyển đạt cho mình. Anh thành tâm cầu nguyện để em và tất cả các tham dự viên sẽ Xuống Núi với cùng một quyết tâm, cùng một xác tín rằng: "Thầy đã chọn con".

Bừng Lên Trong Ơn Chúa

Michael Lê

Ngày thứ tư có phải là ngày bắt đầu của tất cả những sự vui, buồn và hạnh phúc? Đó là câu hỏi mà lúc nào cũng thách thức tôi khi tôi nhìn thấy những sự việc xảy ra trong gia đình, bạn bè và tha nhân.

Với một ngọn lửa bùng cháy ở trên Khóa Ba Ngày, tôi đã mang về và bắt đầu dùng ngọn lửa đó để hâm nóng lại những sự lạnh lùng mà tôi đã từng làm cho những ai đó buồn và không thích tôi. Tôi gọi ngọn lửa ấy là liều thuốc linh hồn. Cùng với các bạn trong Decuria, chúng tôi đã cùng chung góp lại ngọn lửa nhỏ bé ấy để tạo nên cho nhóm chúng tôi được một ngọn lửa thật là lớn để nó thiêu đốt tất cả những cái xấu xa mà có thể làm cho tôi và các bạn tôi xa cách Chúa. Thật là diệu kỳ biết bao, ngọn lửa ấy đã cháy và đã cháy trong tôi suốt 7 năm qua. Có nhiều khi ngọn lửa của tôi hơi bị yếu đi nhưng khi gặp lại các anh trong nhóm để chia sẻ, nhờ các anh mà ngọn lửa tôi lại bùng cháy lên. Tạ ơn Thầy Chí Thánh đã cho con có các bạn và chính Thầy là ngọn đèn soi sáng cho chúng con.

Nói đến ngày thứ tư, tôi muốn hỏi các bạn là có ai mà ham muốn đi vào nghĩa trang để ca hát và cầu nguyện không? Riêng tôi, cứ mỗi lần nhóm Ra Khơi gửi email để đi đọc kinh ở nghĩa trang và cầu nguyện cho các linh hồn thì lòng tôi lại thấy phấn khởi và thật là vui. Đó là một ngày thật là

nắng, khi tôi đến điểm hẹn ở nghĩa trang, tôi được nhìn thấy các anh chị em trong nhóm Ra Khơi đứng dưới ánh nắng và cùng nhau cất tiếng hát và những lời kinh Nguyễn thì lòng tôi bắt đầu lại bùng lên ngọn lửa của Thầy Chí Thánh.

Tôi nhìn xuyên qua ánh nắng và cảm giác được người mình âm lên và như có một ngọn lửa từ trên cao truyền xuống cho mình. Ôi! cảm giác ấy thật là tuyệt vời, mình cứ thấy như là Chúa đang châm dầu thêm cho các anh chị em trong nhóm.

Và rồi một năm đã trôi qua, ngày ấy không phải là ngày nắng như mọi năm mà như tôi đã thường đi hát ở nghĩa trang. Hôm ấy, trời rất là lạnh, ở ngoài lại có mưa phùn lất phất thật lãng mạn. Tôi thiết nghĩ, chắc là thời tiết như vậy thì các anh chị sẽ ở nhà và ít có người đi. Như tôi đã nói, hát và đọc kinh ở nghĩa trang là đều làm cho tôi thấy thật là hạnh phúc cho nên tôi quyết định không bỏ cuộc.

Thế là tôi mặc áo ấm và cầm một cái dù theo để nếu có trời mưa to thì có mà xài. Đến điểm hẹn ở nghĩa trang tôi lại không thấy ai, tôi chỉ thấy vài người thân của người đã mất đang lui cui làm đẹp lại nơi an nghỉ của người thân. Lúc đó lòng tôi hơi buồn buồn và thấy lạnh lạnh từ trong ra ngoài. Nhưng tự nhiên lúc đó tôi có cảm giác là có một ngọn lửa

nào đó bắt đầu bốc cháy ở trong tôi, và ngọn lửa ấy đã nói với tôi “con hay kiêu nhân, đừng có nản lòng.” Thế là tôi đi tới đi lui ở điểm hẹn, không ngờ phép là từ đâbn u đến, kìa anh Hải, chị Cúc đang hỏi hỏi đi đến. Lòng tôi bắt đầu thấy vui vì ít nhất cũng có anh chị Hải Cúc ở đó. Tôi mỉm cười nhìn 2 anh chị mà thấy trong lòng thật là hạnh phúc. Và rồi ai nữa kia, Vịnh, Tracy, Tuấn, Tiến, và nhiều anh chị em khác. Tôi lúc đó như muốn phát điên lên vì thật là sung sướng.

Chắc các bạn nghĩ là các anh chị khác đã đến trễ, không các bạn đã sai, chỉ vì tôi sung quá mức cho nên tôi đến sớm 15 phút và tôi đã cảm Nghiệm được sự thiếu vắng của các bạn của tôi là những ngọn lửa mà Chúa đã ban cho.

Thế là chung tôi bắt đầu chuẩn bị hát thì trời bắt đầu mưa rơi. Ôi! Trời mưa ở California thật là lạnh và đặc biệt hơn nữa là đang ở trong nghĩa trang thì cảm giác còn lạnh hơn nữa. Nhưng các anh chị vẫn không ngại ngùng, thế là những cái dù bắt đầu vung lên và anh chị em đứng sát lại gần nhau hơn để cùng nhau núp mưa dưới những cây dù và bắt đầu vang tiếng hát và lời kinh.

Riêng tôi, khi nhìn thấy các anh chị như thế thì tôi càng thấy hứng thú và hăng say hơn. Tôi đã nhìn thấy được ngọn lửa từ các anh chị và những ngọn lửa ấy không bao

giờ tắt cho dù trời mưa hay trời gió. Ngọn lửa tình yêu, ngọn lửa biết chia vui xẻ buồn với tha nhân. Thiệt là hạnh phúc biết bao khi bên mình có những ngọn lửa như vậy. Cảm tạ Thấy Chị Thánh đã luôn đồng hành với con để cho

con có được những người bạn chân thật và quý báu như vậy.

Lạy Chúa!

Xin nhóm lên trong chúng con niềm tin, lòng cậy trông cậy và đỡ nâng chúng con trong mọi nẻo

đường chúng con đi. Xin giúp chúng con luôn vững lòng tiến bước với niềm tin cậy trông vững vàng vì Chúa đã phục sinh khỏi hoạn và là nguồn sự thật của sự sống vĩnh cửu. Tạ ơn Chúa – Amen

Xin Vàng, Con Theo Chúa

Michael Lê

Đi theo Chúa, đau thương phải vươm tới
 Trong đau khổ, phải vui vẻ, hân hoan
 Dù đau thương, gánh nặng có ngút ngàn
 Vác thánh giá, trên đôi vai hăm hở

Tình yêu thương, tràn đầy, không trăn trở
 Yêu tha nhân, chấp nhận mọi đau thương
 Rao tin mừng, trên muôn vạn nẻo đường
 Cho dù đời, có hụi hắng, vấp té...

Cũng làm sao, chứng minh đạo đẹp đẽ
 Là chân lý, đã hơn hai ngàn năm
 Là ánh sáng, chiếu rọi nơi tối tăm
 Kia công lý..., sự thật đã đâm bén

Chúa hòa bình, là niềm vui, hứa hẹn
 Cho những ai, nô lệ đã vùi chôn
 Ngài đến bên, nâng đỡ cách ôn tồn
 Chúa Thánh Linh, dìu đời ta thẳng tiến

Ta vui sướng, trong niềm vui mãi nguyện
 Trong dẫn thân, đời sẽ đẹp nên thơ
 Ơn Thánh sủng, tràn đầy những ước mơ
 Làm đời ta, bừng lên trong ơn Chúa

TÌM CHÚA

Gioan Baotixita Nguyễn Định – Khóa 40

Đừng nản lòng, nhiều khi ta thấy lòng đạo đức của mình khô khan, nguội lạnh thì không phải là Chúa đang ở xa ta. Thật ra, Người ở với ta luôn luôn và mãi mãi. Chẳng qua là ta thiếu kinh nghiệm khi tìm kiếm Chúa. Tìm Chúa là một trải nghiệm không dựa vào cảm tính. Đó là hành động của nỗ lực và đức tin. Hơn nữa, tìm Chúa không chỉ một ngày, một năm, mà phải tìm suốt cả cuộc đời. Chắc chắn là ta sẽ tìm thấy vì chính Chúa đã hứa như vậy. Vậy thì kinh nghiệm học ở đâu? Những biến cố, những sự việc xảy ra trong đời ta, những người chung quanh chúng ta gặp hằng ngày. Nếu chúng ta tập nhìn đời với con mắt đức tin thì chúng ta sẽ nhận ra rằng, bằng cách này hay cách khác chính là Chúa đã đến hoặc đã gọi cho ta những tín hiệu, những thông điệp cần thiết cho ta. Tìm gặp Chúa có khi là qua cách ứng xử với tha nhân của chúng ta bằng một chút cảm thông, với tâm lòng tử tế...

Nhân danh lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa, Cha tha tội cho anh... anh hãy về bình an.

Đạo ấy, tôi là một công chức làm việc ở Bộ Cựu Chiến Binh ở đường Đoàn Thị Điểm, Sài Gòn. Công việc hằng ngày của tôi là hướng dẫn, thiết lập hồ sơ cho các thương binh, cựu quân nhân đã rời quân ngũ để họ nhận được trợ cấp của Chính Phủ. Mỗi ngày tôi tiếp xúc với nhiều người. Chứng kiến và nghe những câu chuyện khó khăn, thương tâm, mỗi người một hoàn cảnh. Chiến tranh lâu dài, càng ngày càng thảm khốc, cho nên con số thành phần cần trợ giúp càng gia tăng. Sau khi giải ngũ, họ phải trở về quê quán cũ, bây giờ nhiều nơi đã không còn an ninh để ở. Với số tiền trợ cấp không là bao, họ phải đối diện với hoàn cảnh sinh sống nghèo khổ, lây lất cùng với gia đình, vợ con trong các con hẻm ổ chuột của thành phố, hoặc ra ven đô, cắm những túp lều tạm bợ, sống qua ngày để chờ ngày về quê.

Lâu nay, nơi phòng chờ đợi lúc nào cũng đông nghẹt, tôi để ý tới một thanh niên, nói đúng ra là một cậu bé tay trái bị cụt lên đến cùi chỏ. Thân hình tiêu tụy, khuôn mặt hốc hác, với làn da trắng xanh, dáng dấp của một thư sinh còn đi học. Cậu ta đến đây lo giấy

tờ xong, nhưng vẫn quanh quẩn đã nhiều ngày. Ngồi ở cuối hàng ghế chờ đợi, tôi để ý chốc chốc lại nhìn về phía tôi, như ngập ngừng với nhiều phân vân. Tôi không tài nào quên được ánh mắt vô tội và trong sáng ấy đang chăm chú nhìn xuống cánh tay giả, cứng đờ của cậu ta với nỗi xót xa, nuối tiếc...

Nhân lúc nghỉ trưa, tôi đến ghé ngồi xuống bên cậu ta hỏi thăm đôi chuyện. Được biết Sơn, tên cậu ta, hai năm rưỡi trước đây được giấy gọi đi quân dịch, nghĩa vụ của thanh niên thời chiến. sau những tháng huấn luyện quân sự ở quân trường Bà Rịa, Sơn được chuyển chuyên về phục vụ ở Sư Đoàn 7 Bộ Binh đồn trú ở Mỹ Tho. Chiến trường lúc đó rất sôi động. Chuyển quân, đột kích, hành quân liên miên. Sơn đã tham dự nhiều mặt trận khốc liệt. Khẩu súng garant luôn ở trên vai, trên tay. Sơn hay thắc mắc là không biết bao nhiêu viên đạn đã đi qua nòng súng của chàng đã lấy đi bao nhiêu sinh mạng của địch thù. Chưa được bao lâu thì trong một lần đụng độ tại Ấp Bắc, Sơn vương mìn của Việt Cộng, đứt một cánh tay. Sau thời gian trị thương ở Tổng Y viện Cộng Hòa, Sơn được đưa ra Hội Đồng Miễn Dịch, lãnh 85% trợ cấp tàn phế. Quê ở Năm Căn, Cà Mau, thuộc

vùng bất an, mặc dầu còn mẹ già và một em gái, Sơn không thể về sống với họ, nên nấn ná, cùng với một người giống cảnh ngộ của mình thuê được một chái nhà lụp xụp ở Cống Bà Xếp, cuối đường NguyễnThông, ở tạm. Không có công việc gì để làm, hằng ngày, Sơn lang thang ở những đường phố gần chỗ ở xem có ai muốn giúp đỡ, cho việc làm hợp với tình trạng sức khỏe, hoặc là người nào từ tâm muốn, theo lời kêu gọi của Chính Quyền, thâm dụng chiến binh trở về từ cuộc chiến bảo vệ Quê Hương. Không nghề nghiệp lại thương tật thì để gì tìm được việc làm tại một đô thị ồn ào, chen chúc, việc làm còn khó kiếm cả đối với người lành lặn chứ nói chi là tình cảnh của chàng. Đôi khi Sơn ghé vào chỗ tôi làm việc, hỏi thăm tin tức chiến sự ở Cà Mau xem có thể trở về quê cũ hay không. Nhân thể, Sơn cũng quen thủ tục giấy tờ nên hướng dẫn và giúp đỡ, điền đơn hộ những anh em mới đến. Thái độ của Sơn đối với mọi người rất ân cần và mau mắn như thể là một nhân viên thực thụ của Bộ Cựu Chiến Binh vậy. Dần dà thấy Sơn tích cực trong công việc nên đôi khi tôi cũng nhờ Sơn sắp xếp hồ sơ là công việc của tôi. Bù lại, thỉnh thoảng tôi mua tặng Sơn những ổ bánh mì thịt ở một chiếc xe bán hàng rong ngoài công, những ly cà phê nóng vào buổi sáng sớm, cũng có thể một vài chai 33 ở một quán cóc vỉa hè, hoặc là đĩa cơm-đầu-ghế đậm bạc. Dần dà chúng tôi trở nên đôi bạn, chưa kể được là tâm giao, nhưng mà chúng tôi đã tìm thấy được ở nhau những rung cảm thân mến, chân tình.

Ngày tháng trôi đi. Một hôm, sau một thời gian vắng mặt, Sơn lại xuất hiện nơi tôi làm việc. Lần này, cử chỉ của Sơn có vẻ do dự, đắn đo. Sau cùng, Sơn cho tôi biết là cậu ta đã về quê lấy vợ. Rồi chẳng biết làm gì ở dưới quê hai người trẻ dắt díu nhau lên Sài Gòn kiếm việc, sinh sống... Sơn dẫn một người con gái trẻ khá xinh xắn, trạc tuổi Sơn vào văn phòng tôi nói là vợ mới cưới. Thoạt nhìn hai người trẻ lú lú đứng bên nhau, cô đơn một cách tội nghiệp, mỗi thương tâm tràn ngập trong lòng làm tôi chạnh lòng, liên tưởng tới những đứa trẻ lạc loài trong chiến tranh của một cuốn phim thời đệ nhị thế chiến mà tôi đã xem... Họ vẫn sống trong ngõ hẻm Cống Bà Xếp. Tôi còn độc thân, cũng có thời giờ rảnh rỗi, tiện dịp đi qua đường Nguyễn Thông, tôi hay ghé vào căn nhà nhỏ bé của họ.

Mái tôn thấp khiến ban ngày cái nóng hừng hực ngay ở trên đầu, nên khi mới từ ngoài chui vào, tôi cảm thấy hoa mắt, choáng váng. Vách bằng gỗ thông lấy từ những thùng đồ hộp nay đã cũ, mục nát, được che tạm lại bằng những miếng cạc tông cong queo, lệch lạc. Một chiếc ghế vải nhà binh cũ kê sát phía trong trên nền đất làm giường ngủ, ở một góc là bếp nấu với vài cái nồi nhôm méo mó, lẩn lóc, nhỏ nhem. Đôi khi tôi cũng dành biểu họ những món tiền nhỏ để đỡ túng thiếu.

Lúc ấy tôi quen một nhà xuất bản ở đường Phạm Ngũ Lão nên xin cho Sơn được một chân xếp nhật báo mỗi sáng sớm trước giờ phát hành. Vợ Sơn thì thấy mỗi ngày lân la bên gánh hàng bán

bún bò của một bà lão ở đầu ngõ, lâu lâu giúp bà ta sắp xếp lại ngay ngắn những chiếc ghế đầu bằng nhựa, bung đồ ăn hoặc phụ rửa chén những khi đông khách.... Cuộc sống tạt nhạt như thế cứ quanh quẩn trôi theo những ra vào, gặp gỡ giữa chúng tôi nên trở thành quen thuộc, ai cũng mong rồi có ngày nào đó đời sẽ khá hơn dù là tương lai bất định.

Vợ Sơn đã mang bầu sắp đến ngày sanh. Nét ưu tư hiện rõ vì Sơn sắp phải đương đầu với một hiện trạng gia đình có thêm người mà ngày về quê xem ra còn rất xa. Đã khó khăn bây giờ càng khó khăn hơn. Tôi vẫn còn độc thân nên nghĩ có thể giúp đỡ họ phần nào. Sơn vẫn siêng năng xếp báo mỗi buổi sáng, còn thì giờ rảnh, Sơn nhận đi phát tờ quảng cáo cho các cơ sở thương mại. Cộng với tiền trợ cấp hằng tháng thành ra cũng tạm ổn.

Vì là nhân viên cũ, có kinh nghiệm, tôi phải tạm thuyên chuyển đến một tỉnh xa Sài Gòn để tổ chức huấn luyện nhân viên cho việc thành lập một ty Cựu Chiến Binh mới, giúp giải quyết những vấn đề cựu chiến binh mỗi ngày mỗi nhiều việc. Rồi vì quá bận bịu với người mới, công việc

mới tôi phải ở lại nơi làm việc này một thời gian lâu.

Lúc trở về nhiệm sở cũ, việc đầu tiên là ghé thăm nơi ở của vợ chồng Sơn, mới hay Sơn đã mất việc vì tờ báo bị phạt, đình bản. Đứa con nhỏ đã chào đời, bụ bẫm dễ thương. Vợ chồng Sơn gầy rạc xanh xao, mừng rỡ gặp lại tôi, thoáng nét vui nhưng

cũng không dấu được vẻ buồn bã. Công việc gấp rút tôi loay hoay hỏi thăm chỗ này, dò dẫm chỗ kia xem may ra có tìm được việc gì khả dĩ giúp Sơn. Tôi cũng thường xuyên, hễ có dịp, đi qua gần con hẻm chỗ Sơn ở là tôi ghé thăm xem tình trạng của họ ra sao, yên ủi cùng giúp họ chút ít. Dần dà, tôi mới hiểu ra thêm một lý do nữa khiến tôi thích đến đây là vì thằng bé. Nó càng lớn, càng xinh đẹp hết sức. Mỗi lần ẵm nó trên tay, cảm thấy ngay sự nồng ấm thiết tha và bình yên không tì vết, còn đôi mắt của nó thì chao ôi, ánh mắt ngây thơ, thiên thần ấy, khó có thể ngờ rằng nó đã phải sinh ra trong một thế giới đầy thù hận chung quanh...

Sơn vẫn thất nghiệp mà tôi chưa tìm được việc gì giúp Sơn; thì một hôm, hốt ha hốt hải, Sơn đến tìm tôi báo tin khủng khiếp: Thằng bé sau vài ngày nóng sốt, làm kinh, đã chết! Nhìn Sơn tiều tụy thấy rõ. Bàn tay còn lại luôn

luôn mân mê cánh tay giả, run run, ánh mắt nhìn xa uơn ướn, chịu đựng thấy thương tâm vô cùng. Sơn tính là sẽ mang con về quê chôn cất và chắc là sẽ phải ở lại quê nhà vì không còn cách gì sống nổi ở thành phố. Tôi cũng cảm thấy cùng một nỗi buồn và bất lực giống Sơn. Không biết nói gì. Tôi đưa Sơn một ít tiền tạm đủ trong lúc này và dặn xong xuôi công việc nhớ báo cho tôi biết tin.

Bẵng đi một thời gian, tôi không còn được tin tức gì của Sơn. Tôi độ rằng Sơn đã về quê và yên ổn ở đấy.

Đầu năm 1975. Chiến tranh Việt Nam đã ở giai đoạn chót, tình hình ở thành phố hết sức hoảng loạn, nhiều người đã hốt hoảng bỏ nước ra đi. Một người bạn cũ là chủ nhân một công ty xây cất có một nhà kho chứa vật liệu ở Tân Quý Đông gọi điện cho tôi nói cần một người thủ kho ở tại chỗ để trông kho, có gia đình càng tốt, tôi thấy tiếc cho Sơn nhưng bây giờ đã quá muộn.

Một hôm, đang đôn đáo chạy tìm phương tiện di tản, tôi chợt nhận ra mình đang trên con hẻm Cống Bà Xếp. Dù đang lúc tâm trí rối bời, nhưng khi đi ngang qua căn nhà chỗ Sơn ở lúc trước, tôi nghe hình như có tiếng trẻ con ở bên trong. Tôi tò mò ghé mắt vào. Tôi giật mình, tim thất lại: Sơn mình trần, đang nằm trên mảnh chiếu cũ trên nền nhà chơi với con. Cánh tay cụt lên đến cùi chỏ đang ngo ngoe như một khúc cùi khô kỳ dị thúc thúc vào bụng thằng bé, khiến nó nhột, cười khúc khích. Sơn nằm quay lưng ra phía tôi, có lẽ không nhìn thấy

ai.

Người tôi nóng bừng, mắt hoa lên, vội rón rén quay ngoắt ra con hẻm nắng chói chang. Tôi bước thật nhanh ra ngõ, hai chân cuống quýt muốn ríu vào nhau như người chạy trốn vì không muốn ai bắt gặp mình đang làm điều vụng trộm. Tới đầu ngõ, tôi ngoái cổ nhìn lại để chắc là không ai thấy mình. Ngõ vắng tanh, hơi nóng bốc lên hừng hực, mùi cống rãnh nồng nặc và tiếng cười trong vắt của trẻ thơ như muốn đuổi bắt sau lưng tôi...

Những ngày sau đó, nỗi sợ hãi của tôi sẽ là chúng tôi phải gặp nhau trong hoàn cảnh phải ăn nói với nhau thế nào để tháo gỡ rào cản giờ đây đang xù xì giữa chúng tôi. Sơn đã không thấy trở lại tìm tôi cho tới ngày mất nước.

Một ngày kia, có người đến trao tôi một lá thư, nói là người quen ở Việt Nam gửi. Nhìn phong thư nhàu nát tôi thường đã quen với những thư gửi từ Việt Nam, vì nó được cầm tay, phải đi qua một hành trình thật dài, vật vã. Liếc qua tuồng chữ, tôi không thấy mấy quen, nét viết rất chỉnh tề, có vẻ nắn nót một cách cố tình, chứng tỏ là với rất nhiều đắn đo, suy nghĩ của một người đã lâu không còn thói quen cầm bút, vồn vện:

Anh Định thân mến,

Không biết Anh còn nhớ em hay không. Sơn Cống Bà Xếp, Nguyễn Thông.

Hỏi thăm, có người quen về Mỹ, lại biết địa chỉ của Anh, em

chủ động viết mấy hàng này gửi đến Anh, trước hết cầu xin Trời Phật độ trì Anh và gia đình được mọi sự tốt lành. Sau nữa, là vì em vẫn còn nợ Anh một lời xin lỗi chân thành em vẫn rắp tâm mãi cho đến hôm nay dù đã rất

muộn màng.

Em gửi Anh tấm hình đã cũ em vẫn giữ mãi bên mình, thường lấy ra coi để nhớ về một kỷ niệm buồn mà cũng rất ngọt ngào: Thành bé Anh ẵm trên tay trong tấm ảnh là thằng Thủy có

lần em từng báo cáo Anh là nó đã chết, bây giờ nó đã có gia đình và có một cháu trai.

Kính thư.

Son

một, mà lại có rất nhiều người bạn tốt.

Tình bạn Cursillo không chỉ là sự thân thích thông thường như người đời, nhưng còn thánh thiện và được chúc phúc. "...Ở đâu có hai ba người họp lại nhận danh Thầy, thì có Thầy ở đấy, giữa họ" (Mt 20:18).

Người đời, khi yêu thương nhau mà được ở bên nhau thì họ hạnh phúc. Mà tình bạn Cursillo thì hơn thế nữa, vì có Chúa hiện diện, thì vui thích và hạnh phúc lắm. Hạnh phúc đến nỗi không thể diễn tả hết được bằng lời.

Để có những giây phút an vui và hạnh phúc, không gì bằng là được sống những giây phút bên các người bạn thân mến. Vì vậy, tôi đã cố gắng sắp xếp để có mặt trong các sinh hoạt của Phong Trào; Và tôi hiểu ra ý nghĩa thâm ngôn của Phong Trào: "Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em" nói lên cái bí quyết sống của người Cursillistas.

Theo Phong Trào, tôi cần có bạn hữu chân thật để được khuyến khích, nghe theo, và nâng đỡ nhau trong Ngày Thứ Tư của người Cursillistas.

Để được như vậy, tôi chỉ cần thu xếp tham dự thường xuyên trong Hội Nhóm, Ultreya, và các sinh hoạt chung của Phong Trào.

Và kể đến là: Chính tôi phải cố gắng sống là một người bạn tốt của anh chị em mình... Lưu tâm

VỀ BÊN NHAU

Giuse Hoàng Cao Luân

Từ khi dự Khóa Cursillo hai mươi năm về trước, năm nào tôi cũng có cơ hội được trợ tá trong Khóa Ba Ngày. Mỗi lần như vậy tôi lại được sống những giây phút thật sung sướng và hạnh phúc.

Điều vui thích trong Khóa Ba Ngày là nghiệm ra được tình yêu vô biên của Chúa ban qua những hội tưởng đã và đang tuôn tràn:

Được sinh ra làm người, được Ôn Biết Chúa, và biết bao Hồng Ân suốt cả cuộc đời mà vì vô tình đã không nhận ra. Rồi niềm vui tăng thêm là được sống chung với anh em có cùng một tâm trạng.

Những giây phút tràn đầy Hồng Ân và hạnh phúc trọn khóa học ấy, nhiều người muốn kéo dài và ao ước được sống mãi như vậy trọn cuộc đời. Theo tôi, để có lại những giây phút tương tự, là sống Ngày Thứ Tư bên những người bạn thân yêu ấy.

Sách Huấn Ca khi nói về người bạn đã viết: "Không có gì đổi lấy được một người bạn trung thành, và giá trị của người bạn ấy không cần nào lường được." (Hc 6:15)

"Không có gì đổi lấy được MỘT người bạn..." Tôi không chỉ có

để nhận ra những thiếu sót trong những điều tôi đã có thể làm và nên làm nhưng lại không làm.

Vì phạm vi giới hạn, tôi chỉ xin chia sẻ về việc cố gắng có mặt trong những sinh hoạt chung, điển hình là việc làm của hai người bạn Cursillistas đã đánh động tôi mới đây.

Trong một buổi Ultreya khoảng hai năm trước, tôi được nói chuyện với một Cursillistas già yếu nhưng ít khi vắng mặt. Những lần hội trước, vì bận rộn với công tác, tôi chỉ chào hỏi mà chưa hề có giờ nói chuyện nhiều... Còn Bác luôn có mặt, nhưng chẳng chia sẻ cảm nghiệm riêng. Hôm đó tôi có thời giờ nói chuyện với Bác một lúc khá lâu. Tôi được kể cho nghe những việc tông đồ Bác đã làm. Khi sức khỏe còn tốt, Bác đã làm Chủ Tịch của Cộng Đoàn, từng làm Trưởng nhiều Đoàn Thê..., và nay, *“già yếu không còn làm được gì, chỉ cố gắng có mặt với anh chị em thôi.”* Bác đã đóng góp rất nhiều cho Cộng Đoàn và lúc này dù già yếu, vẫn cố gắng để có mặt với anh chị em. Tôi thật cảm động với tinh thần

hăng say của Bác, và học được nơi Bác để cố gắng hơn trong việc tham dự những sinh hoạt của Phong Trào.

Buổi Ultreya đó là lần cuối, vì sau đó Bác lâm bệnh và khoảng hai tháng sau đã được Chúa gọi về.

Trường hợp thứ hai là trong Khóa Nam 50VNSJ vừa qua, một Bác Cursillistas đã lớn tuổi, ngọt hai mươi năm qua, năm nào cũng đi trợ tá. Khi xưa còn khỏe ở trong Khối Âm Thực, việc rửa chén, nấu cháo cùng các việc nặng Bác chẳng nề hà. Khoảng gần chục năm nay, trợ tá Khối Giám Học, những chi tiết và giờ giấc trong phòng Rollo được Bác theo dõi và cân thận nhắc nhở... Những giờ nghỉ, Bác phụ Khối Phụng Vụ lo làm đèn cây để soi lối đi ban đêm... Vì vui trong tinh thần trách nhiệm, hầu như Bác

không cần nghỉ... Mặc dầu nếu không có Bác sẽ có người khác lo, nhưng theo tôi, với sự nhiệt tình và hy sinh của Bác có lẽ ba người khác thay vào, công việc cũng sẽ không trôi chảy như vậy. Hơn nữa, sự có mặt của Bác có lẽ đã giúp cho các Trưởng Khối yên tâm hơn... Đây cũng là tấm gương tận tụy và hy sinh cho tôi.

Tương tự như vậy, còn rất nhiều những tấm gương hy sinh phục vụ

đã giúp tôi ý thức rằng không phải chỉ có mặt để lấy vui, nhưng là điều phải cố gắng để thực hiện trong tinh thần yêu thương.

Tôi nghiệm ra rằng: *“Về Bên Nhau”* trong tinh thần yêu thương

AGAPÉ- TÌNH HIẾN DÂNG

Maria Nguyễn Thị Bạch Tuyết

Mỗi năm đến Khóa Ba Ngày, tôi luôn háo hức được trở về với nguồn ơn đặc sủng của Phong Trào Cursillo. Từ Thứ Năm khai khóa cho đến Chúa Nhật Closure, ngày nào nó có cái huyền diệu của ngày đó. Nhưng nét đẹp của ngày Ngày Agapé (ngày gặp gỡ Chúa, ngày tình yêu) vẫn quyền rũ tôi hơn tất cả. Ngày đó, lần đầu tiên trong đời cách đây 24 năm, trong Tiệc Agapé, Chúa Kitô Thầy Chí Thánh đã tha thiết yêu thương gọi tôi: “*Con ơi, hãy dâng lòng con cho Cha!*”

Lòng con? một tấm lòng tan nát ê chề chứa đựng những ích kỷ, kiêu căng, thù hận hẹp hòi đen tối... Chúa có làm không? Con còn có gì xứng hợp để dâng cho Chúa đâu? Tôi đã khóc. Suối nước mắt không ngưng nghỉ cho tới gà gáy báo hiệu Manhanita. Bình Minh ló dạng, Ngày Mới bắt đầu. Và không biết từ khi nào, Chúa đã thay mới Trái Tim, thay mới Tình Yêu tôi. Ngài đã phục sinh trong tôi những khiêm cung, nhẫn nại, những hy sinh hiền hòa dịu ngọt. Tôi ngộ ra quyền phép của Chúa, Ngài có thể làm cho người chết sống lại thì tâm hồn sỏi đá, tấm lòng chai cứng của tôi có là gì! Từ ngày đó quyền phép Chúa đã truyền cho tôi nhưng tôi vẫn chưa sử dụng được nhuần nhuyễn.

Quyền phép mà Chúa dùng để đánh ngã tôi đó là Agapé, là tình yêu hiến dâng xả thân, đó là hạt giống Agapé từ Chúa Trời sai con một xuống gieo trồng dưới mặt đất để tạo ra một nhân loại lối như mẫu người Giêsu Kitô.

Tôi vẫn luôn suy ngẫm, tìm hiểu, học hỏi về tình Agapé, thứ tình yêu rất thần kỳ mà Chúa Kitô đã trao ban cho tôi trong đêm

Agapé ấy để tôi áp dụng, thực thi, chia sẻ, bù đắp trong Tình chồng vợ (Eros) sao cho phải đạo, Tình Bằng Hữu (Philo) sao cho cân xứng, Tình Chúa (Agapé) sao cho trọn vẹn. Tôi không muốn khi được trình diện trước mặt Chúa mà biểu lộ tình cảm với Chúa không đúng như Thánh Phêrô. Xưa kia, Chúa Kitô, Thầy Chí Thánh đã từng hỏi Tông đồ Phêrô: “*Con có yêu mến Thầy không?*” Phêrô chỉ trả lời ở mức độ “*Con yêu mến (Philo) Thầy*” vâng nghĩa ngữ của tình bằng hữu Philo mà thôi, dù rằng Chúa Giêsu kiên nhẫn với ba lần hỏi, vì Ngài tha thiết muốn nghe người môn đệ yêu một lần đáp trả “*con yêu (Agapé) Thầy*” vâng tình yêu hiến dâng trọn vẹn. Nhưng cuối cùng Chúa cũng đành chấp nhận Phêrô như Ngài đã từng chấp nhận tôi trong đêm Agapé năm ấy.

Tình yêu chân thật, tình yêu xả thân, tình yêu hiến dâng, đó là nét đẹp quý phái nhất trong tâm hồn một con người có hình ảnh Thiên Chúa. Từ đêm ấy, tôi cảm nghiệm được rằng, muốn có thứ tình yêu cao quý đó, tôi phải can đảm từ bỏ mình, từ bỏ ý riêng, mặc vào chiếc áo khiêm nhường để đón nhận, cộng tác với ơn Chúa và sống theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. Từ đó tôi mới có khả năng đào sâu khuôn mặt của Chúa đang thể hiện trong mỗi người, đào sâu những nén bạc quý giá để chia sẻ, đào sâu những gia sản nhân đức Chúa ban còn đang ẩn dấu sâu kín trong lòng mình, trong lòng anh em để giúp nhau được tỏa sáng.

Người có tình yêu xả thân với đức khiêm nhường để đón nhận và cộng tác với On Chúa là người biết nhìn nhận cái hay cái đẹp của Chúa trong anh em để tạ ơn Thiên Chúa. Từ đó tình yêu ích kỷ với bệnh xét đoán, ghen ghét, suy bì ganh tị sẽ không còn chỗ để tồn tại. Để rời từ cách nhìn người, suy nghĩ, nói, yêu, cho đi, chia sẻ, góp ý, tôi đều trân trọng, tích cực nỗ

lực làm theo ý Chúa, Lời Chúa, dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần chứ không còn nô lệ cho một quyền lực nào khác.

Với tinh thần đó, tôi đã nhận ra khuyết điểm của chính mình, xin thêm Ôn Thiên Chúa để tu thân, ăn năn, thống hối và đền bù. Rồi Chúa đã ban hoa thơm trái tốt cho mình để chia sẻ cho cộng đoàn qua tâm lòng phục vụ bằng tâm ngôn: "Yêu, là làm cho Bạn được lớn lên trước mặt Chúa, trước mặt mọi người. Giúp, là khám phá ra cái đẹp của Chúa trong lòng bạn".

Trong đầu năm phụng vụ, Đức Thánh Cha Francis mời gọi: "*Hãy yêu thương nhân nại chấp nhận tất cả những gì Chúa ban trong thực tại cuộc sống để khiêm nhường nhận ra rằng, mình thật bất xứng so với biết bao Hồng Ân Chúa ban, Hồng Ân ấy là Hội Thánh của Chúa, Dân Thánh của Chúa, Cộng đoàn, gia đình, tình huynh đệ... thật quý giá tốt đẹp biết bao, để rồi quyết tâm sống như Lời Chúa dạy: "Anh em hãy chiếu dãi ánh sáng ra trước mặt thiên hạ, để việc anh em làm, được thiên hạ tôn vinh Cha của anh em trên Trời."*

"Lạy Chúa, xin hãy giúp con có tình yêu thật trong suốt cuộc đời ơn gọi, để con được sống cho tình yêu thánh hiến của Chúa, vì chung con biết rằng: "Tình yêu là đôi cánh mà Chúa ban cho tâm hồn con, để con được bay lên cao tới Chúa"

Lạy Chúa, Con Yêu Mến Chúa!

DE COLORES!!!

Trên Đường Về Quê

Maria Trâm Tiên

"Sau bao tháng ngày lam lũ trong cuộc sống, chúng con hằng mong đợi ngày trở về thăm quê nhà, thăm cha yêu dấu..."

Một buổi chiều vào hè cuối tháng sáu, gió thổi nhẹ thật dễ chịu. Đó là ngày chúng con, cùng các anh chị em Cursillista tụ tập trong ngôi nhà thờ nhỏ bé này, nơi hàng tháng chúng con về đây tham dự ĐH Ultreya. Nhưng hôm ấy, thánh đường ấm cúng này đã thật tấp nập với nhiều khuôn mặt từ mọi phương xa trở về sum họp để chuẩn bị cho cuộc hành trình về thăm quê nhà là hai khóa Cursillo 50 và 51 tại Camp San Francis.

Đây cũng là một khởi đầu của 8 tuần kế tiếp là thời gian chúng con

cùng nhau soạn thảo chương trình khóa học, học hỏi về tinh thần trợ tá, trao đổi kỹ càng các chương trình - để chúng con nắm vững mọi công việc cho Khóa Ba Ngày được diễn tiến trôi chảy và tốt đẹp.

Ai nấy đều trong tâm trạng xôn xao và hào hứng. Trong hội trường rất nhộn nhịp này, trên nét mặt chúng con là sự niềm nở nói lên lòng khăng khít và đoàn kết. Vì đây là các con của Cha, những ACE này đến từ những hội đoàn mọi nơi, phục vụ tại nhiều giáo xứ, cũng như từ những nơi làm việc từ thiện - hội giúp đỡ những người vô gia cư trong thành phố.

Nhiều ACE làm việc hăng say trong nhiều chương trình gây quỹ để giúp tha nhân, giáo xứ. Và cũng không thể quên được các em từ nhiều ca đoàn khác nhau trở về cùng nhau tích cực chuẩn bị tiến hành sứ vụ Cha ban. Đây các con của Cha trong tinh thần hiệp nhất, hy sinh và khiêm nhường. Chúng con xin Cha nhận lấy chúng con và những hành trang chúng con mang về là những món quà nhỏ bé, những tràn đầy tình yêu dấu nhớ nhưng. Chúng con mong làm đẹp lòng Cha.

Nhớ ngày nào chúng con còn ở quê nhà với Cha, Khóa Cursillo tại Camp Francis, Cha luôn yêu thương, nâng niu dạy dỗ trong mái nhà thân yêu. Qua bao tháng xa quê, lúc nào chúng con cũng cảm nhận được Cha quan phòng, yên ủi, nhắc nhở chúng con. Nay ngày về quê lại gần, chúng con vui mừng, hoan hỉ, ca hát, cầu nguyện khen tụng Cha hiền từ, bao dung, hiển vinh trong ánh sáng. Cha yêu dấu luôn sống mãi trong tâm hồn chúng con.

RAO GIẢNG TIN MỪNG

Một-chín-sáu-sáu (1966) Thụ Phong
 Làm Linh Mục quyết hiến dâng cuộc đời
 Hồn Xác thượng tiến Chúa Trời
 Tin Mừng rao giảng khắp nơi an hòa.
 Năm đầu Phụ Tá Chính Tòa
 Giám Mục bổ nhiệm lập Nhà Xứ riêng
 Giáo Xứ Đồng-Tiến là tên
 Một vùng đất mới ưu tiên Thánh Đường
 Gắn ngay bên cạnh ngôi trường
 Cùng tên Đồng-Tiến giáo lương học hành
 Bổ nhiệm Cha Xứ đích danh
 Kiên thêm Tuyên Ủy Quân Nhân một vùng
 Tiểu-Khu Bình-Định Miền Trung
 Cả hai nhiệm vụ quyết cùng tiến lên
 Thánh Đường kiến thiết ưu tiên
 Cùng chung xây dựng trong liền một năm
 Mặc dầu “khởi sự đầu nan”
 Nhờ Chúa Mẹ giúp Ơn ban chuyên cần
 Tích cực hỗ trợ Quân Dân
 Tất cả tiến triển muôn phần khả quan
 Kiên thêm Tuyên Ủy Thanh Sinh
 Danh nghĩa Giáo Phận phân minh rõ ràng
 Giám đốc “Hùng Dũng” đàn hoàng
 Cấp cao Giáo Phận ngang hàng khắp nơi
 “Truyền Thanh Công Giáo” bằng lời
 “Truyền Hình Giáo Hội” người người đón xem
 “Nghe Nhìn” mọi giới cùng khen
 Giáo Xứ hoạt động rộn chen hội đoàn
 Không còn thiếu một hội nào
 Từ già đến trẻ người vào không ra
 Sáng danh Thiên Chúa gần xa
 Hồn Xác lợi ích nhà nhà mừng vui.

...(còn tiếp)...

LM THẠCH LINH

Đến Với Anh Em Qua Con Người Đức Kitô

Mê Kông Nguyễn

Thường thấy trong những Phúc Âm, Chúa Giêsu, người Pharisee, và Biệt Phái có sự đối nghịch nhau. Nhưng ít ai để ý rằng cả ba đối tượng trên đều có chung cùng một đích. Người Pharisee, và Biệt Phái, và Đức Kitô muốn làm đẹp lòng Thiên Chúa là Cha trên Trời. Như vậy, tại sao trong Phúc Âm, luôn thấy có sự khác biệt nhau giữa ba đối tượng trên? Sự khác biệt đến từ đâu? Có phải từ Giáo lý của họ? Hay từ bản tính cá biệt của họ? Hay vì sự không chấp

nhận người anh em bên cạnh mà tạo ra sự khác biệt?

Trong Phúc Âm, thường không thấy Chúa Giêsu chê trách Giáo Lý của người Pharisee cho bằng Chúa chê trách cái nhìn của người Pharisee về người anh em bên cạnh. Có những đoạn Phúc Âm Chúa khen về Giáo lý của họ dạy, "Các kinh sự và các người Pharissee ngồi trên tòa ông Mô-se mà giảng dạy. Vậy, tất cả những gì họ nói, anh em hãy làm, hãy giữ, còn những việc họ làm, thì đừng có làm theo" (Mt 23:3). Rõ ràng sự mâu thuẫn là ở cái nhìn của người Pharisee và Biệt Phái. Họ có cái

nhìn sai, sẽ dẫn đến hạnh động sai. Như trong Phúc Âm, người Pharisee nhìn sai về người, và chính họ, người Pharisee trách Chúa, "Sao! Ông ấy ăn uống với bọn thu thuế và quân tội lỗi!" (Mc 2:17). Khi lên án một người tội lỗi là người Pharisee đã tự đề cao chính mình và hạ thấp người thân cận xuống.

Như vậy là có một khoảng cách giữa hai bên và họ khó đến với anh em. Người tội lỗi thì không xứng đáng để gọi là "anh em" nữa, mà là một kẻ thấp hơn họ. Người tội lỗi chỉ chờ ngày bị án phạt cho họ, họ không còn một nhân vị là "anh em" nữa. Cái nhìn sai, dẫn đến hành động sai.

Trong Phúc Âm, người Pharisee bị một cái "dâm" trong con mắt. Người Pharisee nhìn sai về Thiên Chúa, nhìn sai về chính họ, và nhìn sai về người bên cạnh. Họ là những người mà Chúa Giêsu gọi,

"Hỡi kẻ đạo đức giả! Lấy cái xà ra khỏi mắt anh trước đã, rồi anh sẽ thấy rõ, để lấy cái rác ra khỏi mắt người anh em" (Mt 7:5). Người Pharisee và Biệt Phái bị một thiện kiến vì họ không biết Chúa Giêsu là ai. Chúa Giêsu nói, "Chính Ta là đường, sự thật và sự sống" (Gn 14:6). Chỉ có ai biết Chúa Giêsu, mới biết sự thật, và biết chính mình, và biết người bên cạnh mình là anh em.

Cả ba, người Pharisee, Biệt Phái, và Đức Kitô có chung một đích và muốn phục vụ Thiên Chúa là Cha. Họ muốn làm đẹp lòng Thiên Chúa. Ai cũng muốn làm đẹp lòng Thiên Chúa; ai cũng muốn đến với Chúa Cha. Nhưng cách của Chúa Giêsu là đến với Chúa Cha qua cách đến với người thân cận, người mà nhóm Pharisee gọi là tội lỗi và không xứng đáng. Cách của Chúa Giêsu là chấp nhận.

Khi một người biết chấp nhận, thì họ không còn làm chủ mọi sự nữa. Như nhiều lần Chúa Giêsu chấp nhận sự trái ý. Thái độ chấp nhận là một thái độ của người khiêm nhường. Chấp nhận người tội lỗi. Chấp nhận người anh em mà không giống như mình, không "tốt" bằng mình. Trong đề tài, Đến Với Anh Em, khi một người chấp nhận người anh em là đã tiếp nhận họ; đã đến với họ rồi. Người chấp nhận là người khiêm tốn; người không muốn làm chủ mọi sự. Phần đông, thường, thì ít ai chấp nhận người mà họ cho rằng tội lỗi và bất xứng hơn họ. Khi không biết chấp nhận thì khó đến với người anh em.

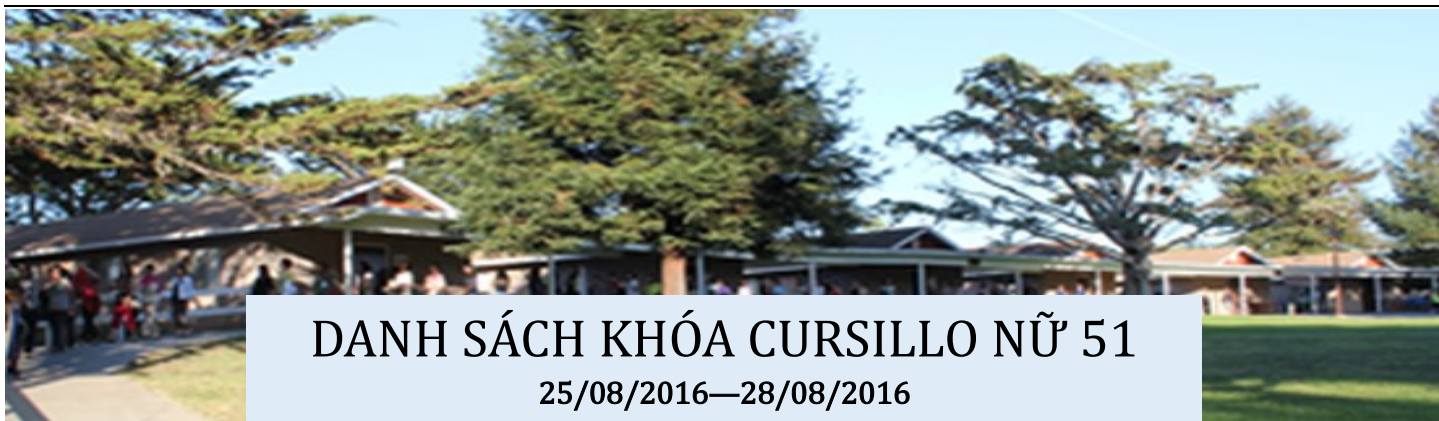

DANH SÁCH KHÓA CURSILLO NAM 50
18/08/2016—21/08/2016

Decuria	Tên Thánh	Họ và Tên
Andrê	Gioan Kim	Nguyễn Doanh
Andrê	GioanKim	Vũ Ngọc Hà
Andrê	Phêrô	Lê Cao Long
Andrê	Phêrô	Nguyễn Bồ Túc
Andrê	Phêrô	Hà Công Uẩn
Andrê	Phêrô	Nguyễn Ngọc Việt
Andrê	Phêrô	Cao Minh Vũ
Giacôbê	Michael	Từ Anthony
Giacôbê	ĐaMinh	Nguyễn Quang Huy
Giacôbê	Giuse	Nguyễn Hữu Lệ
Giacôbê	Giuse	Nguyễn Quốc Tuấn
Giacôbê	Giuse	Trịnh Vincent
Gioan	Giuse	Nguyễn Bi
Gioan	Bênađô	Lê Xuân Lộc
Gioan	Giuse	Lê Robert
Gioan	Anton	Lưu Thanh Tùng
Gioan	Joseph	Lê William
Luca	Giuse	Trần Công Bằng
Luca	Giuse	Nguyễn Quang Bình
Luca	Phêrô	Nguyễn Hữu Hậu
Luca	Gioan Baotixita	Trần Công Phùng
Luca	Gioan Kim	Cao Bá Quý (James)
Luca	Anthony	Phạm Quốc Tuấn
Macô	Vinhson	Trần Công Bình
Macô	Giuse	Hoàng Anh Chiến
Macô	Toma	Nguyễn Văn Hoàng
Macô	Phêrô	Nguyễn Văn Quát
Macô	Giuse	Nguyễn Minh Tâm

Decuria	Tên Thánh	Họ và Tên
Macô	Giuse	Trần Ngọc Thu
Mathew	Joseph	Phạm Vinh Derrick
Mathew	Brice	Trần Tử Lành
Mathew	Giuse	Nguyễn Minh
Mathew	Laurenso	Lê Minh
Mathew	Francis Xavier	Nguyễn Đình Phương
Mathew	Francisco	Nguyễn Quang
Mathew	Gioanbaotixita	Cao Mạnh Tiến
Phaolô	ĐaMinh	Nguyễn Ngọc Cường
Phaolô	Phaolo	Nguyễn Tiến Đức
Phaolô	Leo	Vương Nam Long
Phaolô	ĐaMinh	Ngô Văn Long
Phaolô	Giuse	Nhan Frank Lương
Phaolô	Phaolô	Nguyễn Văn Phú
Phêrô	Joseph	Phạm Đức Khóa
Phêrô	Giuse	Nguyễn Duy Mân
Phêrô	Lucas	Trần Xuân Nhàn
Phêrô	Micae	Nguyễn Quý
Phêrô	Joseph	LM. Phạm Tri Tân
Phêrô	Giuse	Bùi Văn Thiệp

DANH SÁCH KHÓA CURSILLO NỮ 51

25/08/2016—28/08/2016

Decuria	Tên Thánh	Họ và Tên
Theresa	Maria	Nguyễn Hoàng Anh
Theresa	Maria	Trần Nguyễn Bảo Châu
Theresa	Anna	Hoàng Thị Diệu Mi
Theresa	Maria	Trần Vũ Hồng
Theresa	Maria	Nguyễn Ngọc Diệu Huyền
Theresa	Teresa	Nguyễn Hoàng Ánh Minh
Theresa	Teresa	Đình Thủy
Theresa	Maria	Đình Hoàng Yến
Cecilia	Bernardette	Trần Trọng Hà
Cecilia	Marie Thérèse	Bùi Nguyên Vân Khanh
Cecilia	Maria	Nguyễn Thanh Lai
Cecilia	Maria	Nguyễn Lesly
Cecilia	Teresa	Lê Thị Ngọc Linh
Cecilia	Maria	Ngô Mỹ Linh
Cecilia	Maria	Huỳnh Mimi
Lucia	Maria	Nguyễn Thị Bé
Lucia	Maria	Bùi Thị Minh Châu
Lucia	Maria	Lê Thị Kim Hiếu
Lucia	Maria	Nguyễn Tuyết Hồng
Lucia	Maria	Galiza M Judy
Lucia	Anna	Võ Duy Linh
Lucia	Teresa	Nguyễn Thị Phượng
Lucia	Madeleine	Nguyễn Thị Thu Trang
Agata	Maria	Vũ Thị Cúc
Agata	Anna	Trần Kim Hằng
Agata	Anê	Nguyễn Liên
Agata	Teresa	Nguyễn Thùy Loan
Agata	Anna	Nguyễn Thanh Nga
Agata	Maria	Phan Nora

Decuria	Tên Thánh	Họ và Tên
Agata	Mariamartina	Nguyễn Thủy
Maria	Anna	Nguyễn Oanh Janae
Maria	Teresa	Nguyễn Jennifer
Maria	Maria	Đỗ Phương Loan
Maria	Maria	Vũ Thị Bích Phượng
Maria	Maria	Hoàng Thị Thu
Maria	Maria	Ninh Thanh Thủy
Maria	Catherine	Nguyễn Thị Minh Xuân
Martha	Maria	Võ Thị Minh Châu
Martha	Anna	Vy Thị Kim Cúc
Martha	Maria	Trần Thị Dần
Martha	Maria	Phạm Xuân Hương
Martha	Teresa	Kiều Mộng Kathy
Martha	Maria Fiat	Sơ Hoàng Thị Hồng Trang
Martha	Anna Maria	Bùi Hoài Thọ Xuân
Anna	Maria	Phạm Mỹ Linh Diana
Anna	Agnes	Lê Hòa
Anna	Maria	Dương Thị Thu Hồng
Anna	Maria	Nguyễn Trần Minh
Anna	Anna	Phạm Anh Ngọc
Anna	Maria	Phan Thị Lệ Xuân
Anna	Anna	Đậu Minh
Monica	Maria	Nguyễn Thị Lê
Monica	Maria	Lương Thị Lệ
Monica	Maria	Nguyễn Hồng Loan
Monica	Maria	Ninh T-T Nga
Monica	Maria	Nguyễn Thị Kim Oanh
Monica	Anna	Đậu Thị Sáng
Monica	Martha	Võ Thị Xinh

Khóa Sinh Khóa Nam 50

Khóa Sinh Khóa Nữ 51

Decuria Maccô: Vinhson Trần Công Bình, Giuse Hoàng Anh Chiến, Toma Nguyễn Văn Hoàng, Phêrô Nguyễn Văn Quát, Giuse Nguyễn Minh Tâm, Giuse Trần Ngọc Thu

Decuria Phaolô: ĐaMinh Nguyễn Ngọc Cường, Phaolo Nguyễn Tiến Đức, Leo Vương Nam Long, ĐaMinh Ngô Văn Long, Giuse Nhan Frank Lương, Phaolô Nguyễn Văn Phú

Decuria Gioan: Giuse Nguyễn Bi, Bênadô Lê Xuân Lộc, Giuse Lê Robert, Anton Lưu Thanh Tùng, Joseph Lê William

Decuria Giacôbê: Michael Từ Anthony, ĐaMinh Nguyễn Quang Huy, Giuse Nguyễn Hữu Lệ, Giuse Nguyễn Quốc Tuấn, Giuse Trịnh Vincent

Decuria Mathêu: Joseph Phạm Vinh Derrick, Brice Trần Tử Lành, Giuse Nguyễn Minh, Laurenso Lê Minh, Francis Xavier Nguyễn Đình Phương, Francisco Nguyễn Quang, Gioanbaotixita Cao Mạnh Tiến

Decuria Luca: Giuse Trần Công Bằng, Giuse Nguyễn Quang Bình, Phêrô Nguyễn Hữu Hậu, Gioan Baotixita Trần Công Phùng, Gioan Kim Cao Bá Quý (James), Anthony Phạm Quốc Tuấn

Decuria André: Gioan Kim Nguyễn Doanh, GioanKim Vũ Ngọc Hà, Phêrô Lê Cao Long, Phêrô Nguyễn Bồ Túc, Phêrô Hà Công Uẩn, Phêrô Nguyễn Ngọc Việt, Phêrô Cao Minh Vũ

Decuria Phêrô: Joseph Phạm Đức Khóa, Giuse Nguyễn Duy Mân , Lucas Trần Xuân Nhàn, Micae Nguyễn Quý, Joseph LM. Phạm Tri Tân, Giuse Bùi Văn Thiệp

Decuria Theresa: Maria Nguyễn Hoàng Anh, Maria Trần Nguyễn Bảo Châu, Anna Hoàng Thị Diệu Mi, Maria Trần Vũ Hồng, Maria Nguyễn Ngọc Diệu Huyền, Teresa Nguyễn Hoàng Ánh Minh, Teresa Đinh Thủy, Maria Đinh Hoàng Yến

Decuria Cecilia: Bernardette Trần Trọng Hà, Marie Thérèse Bùi Nguyên Vân Khanh, Maria Nguyễn Thanh Lai, Maria Nguyễn Lesly, Teresa Lê Thị Ngọc Linh, Maria Ngô Mỹ Linh, Maria Huỳnh Mimi

Decuria Lucia: Maria Nguyễn Thị Bé, Maria Bùi Thị Minh Châu, Maria Lê Thị Kim Hiếu, Maria Nguyễn Tuyết Hồng, Maria Galiza M Judy, Anna Võ Duy Linh, Teresa Nguyễn Thị Phương, Madeleine Nguyễn Thị Thu Trang

Decuria Agata: Maria Vũ Thị Cúc, Anna Trần Kim Hằng, Anê Nguyễn Liên, Teresa Nguyễn Thùy Loan, Anna Nguyễn Thanh Nga, Maria Phan Nora, Mariamartina Nguyễn Thủy

0

Decuria Maria: Anna Nguyễn Oanh Janae, Teresa Nguyễn Jennifer, Maria Đỗ Phương Loan, Maria Vũ Thị Bích Phượng, Maria Hoàng Thị Thu, Maria Ninh Thanh Thủy, Catherine Nguyễn Thị Minh Xuân

Decuria Martha: Maria Võ Thị Minh Châu, Anna Vy Thị Kim Cúc, Maria Trần Thị Dần, Maria Phạm Xuân Hương, Teresa Kiều Mộng Kathy, Maria Fiat Sơ Hoàng Thị Hồng Trang, Anna Maria Bùi Hoài Thọ Xuân

Decuria Anna: Maria Phạm Mỹ Linh Diana, Agnes Lê Hòa, Maria Dương Thị Thu Hồng, Maria Nguyễn Trần Minh, Anna Phạm Anh Ngọc, Maria Phan Thị Lệ Xuân, Anna Đậu Minh

Decuria Monica: Maria Nguyễn Thị Lê, Maria Lương Thị Lê, Maria Nguyễn Hồng Loan, Maria Ninh T-T Nga, Maria Nguyễn Thị Kim Oanh, Anna Đậu Thị Sáng, Martha Võ Thị Xinh

Trợ Tá Khóa Cursillo Nam 50

Khối Giám Học Khóa Cursillo Nam 50

Khối Phụ Vụ Khóa Cursillo Nam 50

Khối Hành Chánh Khóa Cursillo Nam 50

Khối Ấm Thực Khóa Cursillo Nam 50

Trưởng Khối Khóa Cursillo Nam 50

Trợ Tá Khóa Cursillo Nữ 51

Khối Giám Học Khóa Cursillo Nữ 51

Khối Phụ Nữ Vụ Khóa Cursillo Nữ 51

Khối Hành Chánh Khóa Cursillo Nữ 51

Khởi Ấm Thực Khóa Cursillo Nữ 51

Trưởng Khởi Khóa Cursillo Nữ 51

DANH SÁCH NIÊN LIỄM, ỦNG HỘ và HỖ TRỢ PT QUỐC GIA

Tính đến tháng 9, 2016

Danh tánh	Niên liễm	Ủng hộ	Hỗ trợ PT Quốc Gia
Nhiều cursillistas ủng hộ bản tin Ultreya		\$68.0	
Một chị cursillista ẩn danh		\$500 (hai Khóa 50 & 51)	
AC ẩn danh ủng hộ		100 con ca be	
Một chị cursillista ẩn danh		\$30.0	
Ngô Kim Cúc	\$25		
Tran Ngoc My		\$50.0	
AC Châu Tuấn & Tracy Trần			\$20
Pham Thi Yen		\$100.0	
AC Dũng & Bích Ly Nguyễn		100 lbs. bánh phở	
Susan Nguyễn		\$400.0	
Nhiều Cursillistas from Oakland		\$200.0	
Phan Kim Dung			\$20
A/C Do Trọng An & Khe		Tràng hạt & gạo	
A/C Harry & Mary Nguyễn		\$400.0	
AC Thien Van Hoang		\$200.0	
Danny Vũ		\$50 bản tin Ultreya	\$50
AC Sáng & Bớt	\$50		\$10
AC Bá & Nghị Nguyễn		\$200.0	
AC Thanh Pham & Thinh Hoang	\$50		
AC Lâm Trần & Trúc Nguyễn	\$70		
Nhóm Ana U.H. bản tin Ultreya		\$15.0	
Hanh Mai Luu		\$200 (hai Khóa 50 & 51)	
Maria Le Thi Phuc		\$120 (hai Khóa 50 & 51)	
Giám Học nữ Khoa 51-Week #3		\$125.0	
Ấm Thực nữ Khóa 51-Week #8		\$75 + 10 dưa hấu	
Phụng Vụ nữ Khóa 51-Week #8		300 phần gói	
Giuse Bùi Quang Hùng	\$25		
Anna Nguyen Thi My	\$25		
Chi Nu Nguyen		150 hoa cài áo cho hai Khóa 50 & 51	
Maria Le Thi Thanh	\$25		
AC Nhung Vu & Oanh Vu	\$50		

Xin xem tiếp trang kế...

Danh tánh	Niên liễm	Ủng hộ	Hỗ trợ PT Quốc Gia
AC Truong & Huong Nguyen		\$200.0	
Antongso Tran Duc Quang	\$25		
Magdalena Vũ Thị Hồng Hạnh	\$25		
AC Huong & Phuong Vuong		\$100 (hai Khóa 50 & 51)	
Chị Tuyết		Bánh xôi cúc & giò chả sống & chín	
Chị Yến		Thuốc Tây sử dụng trong hai khóa học	
Anh chị Vũ Cao & Màu		Ly muống xử dụng trong các khóa Cursillo.	
AC ẩn danh		In Sách Ca Nguyễn	
Khổng Tựa Vượng		\$1000 (hai Khóa 50 & 51)	
Anh Trần thế Dũng		\$200.0	
AC Hiếu Trần & Hoa Lê	\$100		

Thu chi cho hai Khóa Cursillo 50 và 51 hiện đang tổng kết và sẽ được báo cáo chi tiết trong các phiên họp của VPĐH.

Văn Phòng Điều Hành Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam, Giáo Phận San Jose chân thành cảm ơn sự ủng hộ và đóng góp niên liễm của quý anh chị.

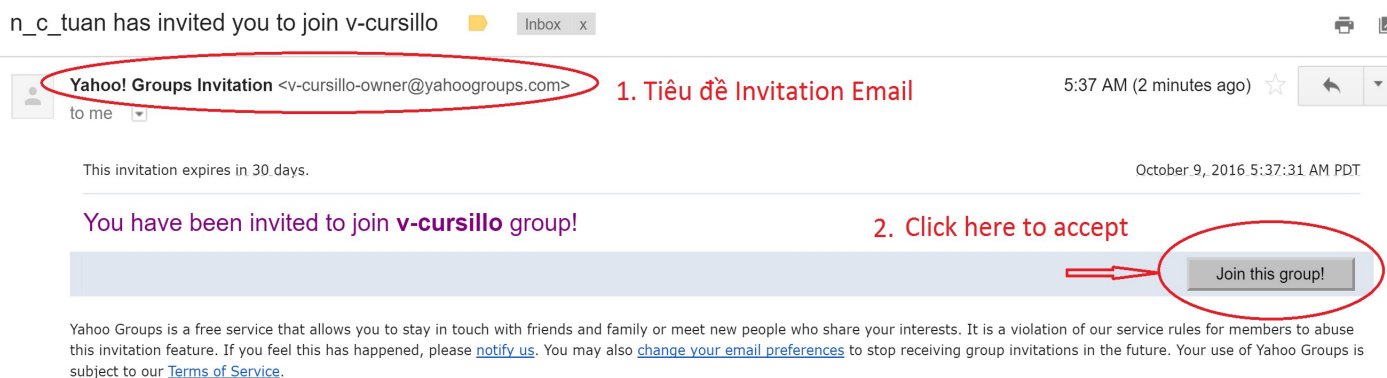
Hướng Dẫn Gia Nhập V-CURSILLO Group Email

Mến chào quý Anh Chị Cursillista,

Phong Trào Cursillo VSJ có một group email, V-CURSILLO, làm phương tiện thông tin thường xuyên cho tất cả các Cursillista thuộc Phong Trào Cursillo VSJ. Sau mỗi Khóa Cursillo, ban quản trị sẽ gửi email mời quý anh chị tham gia vào V-Cursillo email group. Để hoàn tất việc gia nhập V-CURSILLO email group, xin quý anh chị tiến hành hai bước như sau:

1. Check và mở email có tiêu đề "Yahoo! Groups Invitation <v-cursillo-owner@yahoogroups.com>" (1)
2. Nhấp mouse trên nút "Join this group!" (2)

Dưới đây là Invitation email mẫu có highlight tiêu đề (1) và nút Join this group! (2) màu đỏ.

THƯ MỜI VIẾT BÀI CHO BẢN TIN ULTREYA

Kính chào quý Cha Linh Hướng, quý Tu Sĩ cùng quý Anh Chị Cursillista,

Phong Trào Cursillo VSJ sẽ xuất bản Bản Tin Ultreya kế tiếp vào buổi Đại Hội Ultreya 11/12/2016 trong mùa vọng Giáng Sinh với chủ đề "Giáng Sinh An Bình." Tất cả chúng ta vừa lãnh nhận một năm Thánh Lòng Thương Xót, một năm toàn xá, với biết bao hồng ân mà Chúa đã ban cho mỗi người Kitô hữu. Thêm vào đó là sự thành công tốt đẹp của hai khóa Cursillo 50 và 51 mà kết quả là gia đình Cursillo VSJ đã có thêm gần 100 anh chị em Cursillista dẫn thân sống chứng nhân, phó thác trong tinh thần Cursillo. Đó thật sự là cách mà Cursillista chúng ta tìm kiếm cũng như lãnh nhận bình an và hạnh phúc ở đời này.

Với tinh thần đó, Khối Truyền Thông tha thiết kính mời quý Cha, quý Tu Sĩ, cùng quý Anh Chị Cursillista tham gia viết bài cho Bản Tin Ultreya với chủ đề Giáng Sinh An Bình. Quý vị có thể viết bài với nhiều thể loại: Chia sẻ cảm nghiệm cá nhân, truyện, thơ... Tất cả các bài viết của Quý Vị là nguồn tư liệu quý giá cho bản tin Ultreya.

Xin lưu ý:

- *Bài viết giới hạn trong 1500 từ.*
- *Đính kèm tên tác giả, số điện thoại và thông tin liên lạc để Ban Biên Tập liên lạc trong trường hợp cần thiết.*
- *Gửi bài về địa chỉ email banbientap.cursillo@gmail.com hoặc địa chỉ nhà 1027 Panoche Ave, San Jose, CA 95122*
- *Hạn chót gửi bài ngày 30/11/2016.*
- *Tất cả các bài viết đều có thể bị chỉnh sửa cho phù hợp với tinh thần của Bản Tin Ultreya Phong Trào Cursillo.*

Xin chân thành cảm ơn và chúc quý Cha Linh Hướng, quý Tu Sĩ, cùng quý Anh Chị Cursillista luôn bình an trong Thầy Chí Thánh,

Thay mặt Khối Truyền Thông,
Phêrô Nguyễn Châu Tuấn
408-386-2279.

Cursillo Movement - Vietnamese Secretariat

Kính Biểu:
